

Dosarul nr.1a-1674/17

02-1a-24503-02112017

Instanța de fond: Judecătoria Strășeni, sediul Central

Judecătorul: Igor Chiroșca

DECIZIE

în numele Legii

23 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată, judecătorul Ludmila Ouș

judecătorii Liubovi Brînza, Alexandru Spoială

Grefier Dorina Plucci, Mihaela Pîrvu

Cu participarea:

Procurorului Natalia Andronic, Vitalie Călugăreanu

Avocaților Sergiu Radu și Vlad Roșca

Inculpaților Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXXX

A judecat, în ședință de judecată publică, cererea de apel înaintată de către Procurorul în Procuratura Strășeni, Ion Tețcu, declarată la data de 13 octombrie 2017, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din data de 29 septembrie 2017, în cauza penală privind învinuirea lui,-

***Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX**, născut la data de XXXXXXXXXXX, originar și domiciliat în r. Strășeni, s. Micăuți, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, are la întreținere doi copii minori, supus militar, angajat în calitate de Primar al Comunei Micăuți, r. Strășeni, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba de stat, anterior nu a fost condamnat,-*

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. b), art. 42 alin. (5), art. 186 alin. (4) Cod Penal al Republicii Moldova,

***Stavila Andrei XXXXXXXXXXX**, născut la data de XXXXXXXXXXX, originar și domiciliat în r. Strășeni, s. Micăuți, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, căsătorit, are la întreținere doi copii minori, supus militar, neangajat în câmpul muncii, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba de stat, anterior nu a fost condamnat,-*

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod Penal al Republicii Moldova,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în primă instanță: 22 ianuarie 2015 – 29 septembrie 2017;

Judecarea apelului la Curtea de apel Chișinău: 02 noiembrie 2017 – 23 august 2018.

Complexitatea- 9,305

Procedura de citare legal executată.

Asupra cererii de apel înaintată de către Procurorul în Procuratura Strășeni, Ion Tețcu, declarată la data de 13 octombrie 2017, împotriva sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Central din data de 29 septembrie 2017, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

C O N S T A T Ă :

Soluția instanței de fond:

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din data de 29 septembrie 2017, **Stavila Andrei XXXXXXXXXXX** a fost achitat în baza învinuirii înaintate de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod Penal al Republicii Moldova, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, **Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX** învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM a fost achitat din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin aceeași sentință a fost încetat procesul penal pornit în baza art. 328 alin. (3), lit. b) Cod Penal al RM în privința lui **Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX**, din motiv că fapta acestuia constituie contravenție.

Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod Contravențional al RM, procesul contravențional fiind încetat din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere contravențională.

Tot prin sentința dată, corpurile delictive: 1) țevile metalice examinate în cadrul proceselor verbale de cercetare la fața locului din 07 septembrie 2012, 11 septembrie 2012 și 26 septembrie 2012 și recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 18 februarie 2013 – s-a dispus a fi transmise în posesia ÎM „Apă Canal Strășeni”; 2) originalul cererii din 03 septembrie 2012 adresată primarului com. Micăuți **XXXXXXXXXX Dolghii**, semnată de Stavila Andrei – s-a dispus a fi păstrată la materialele cauzei.

Totodată instanța de fond a respins ca fiind inadmisibilă plîngerea lui **Dolghii XXXXXXXXXXX** depusă în ordinea art. 313 Cod de procedură penală al RM cu referire la declararea nulității procesului-verbal cu privire la reținere din 23 decembrie 2014.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că inculpatul, **Stavila Andrei XXXXXXXXXXX**, deoarece de mai mult timp gospodăriile din regiunea în care locuiește el se confruntau cu lipsa apei potabile, la data de 03 septembrie 2012, în interesul locuitorilor din acea regiune a depus la Primăria com. Micăuți, r. Strășeni, o cerere prin care a solicitat permisiunea de a efectua lucrări de excavare a unui traseu din țeavă metalică care trecea pe teritoriul s. Micăuți și care nu se utiliza de mai mult timp, asumându-și angajamentul de a vinde metalul acumulat și a procura o pompă nouă pentru a o înlocui pe cea veche din fântina arteziană care aprovizionează gospodăriile menționate.

Inculpatul, **Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX**, în calitate de Primar al com. Micăuți, r. Strășeni, în urma examinării cererii depuse de inculpatul, Stavila Andrei, în aceeași zi, a autorizat excavarea țevilor, aplicând rezoluția corespunzătoare pe cerere și ștampila Primăriei com. Micăuți, după care, intrând în posesia cererii nominalizate, avizată de inculpatul, **Dolghii XXXXXXXXXXX**, în perioada cuprinsă între data de 03 septembrie 2012 și 07 septembrie 2012, inculpatul, Stavila Andrei, angajând în prealabil persoane ce dispuneau de tehnică specială, a organizat săparea unui șanț de-a lungul traseului din apeductul care alimenta rezervoarele „Treapta” nr. 1 s. Micăuți de la fântinile arteziene, amplasate pe teritoriul s. Micăuți, r. Strășeni, și a descoperit țeava din metal care se afla în pământ. Iar la data de 07 septembrie 2012 când de către inculpatul, Stavila Andrei **XXXXXXXXXX**, a fost angajat **XXXXXXXXXX** - șoferul autocamionului de model „XXXXXXXXXX” cu n/î **XXXXXXXXXX** cu remorcă și numere de înmatriculare C AP 492, pentru a transporta țevile de metal la fier uzat pentru a fi comercializate, fiind în proces de încărcare a autocamionului numit cu țevi metalice excavate din pământ și tăiate, au fost stopați de colaboratorii Inspectoratului de Poliție Strășeni, care au reținut camionul și în care erau încărcate 12 țevi a căror lungime și valoare certă nu a fost identificată de organul de urmărire penală.

Instanța de fond a constatat că în pofida circumstanțelor de fapt constatate supra, inculpatul, **Stavila Andrei XXXXXXXXXXX**, a fost trimis în judecată, fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii de furt agravat prevăzut de art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM, iar inculpatul, **Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX**, a fost trimis în judecată, fiind învinuit de complicitate la săvârșirea infracțiunii de furt agravat prevăzut de art. 42 alin. (5) și 186 alin. (4) Cod Penal al RM, și aceasta deoarece conform rechizitoriului acțiunile inculpaților au fost săvârșite în următoarele circumstanțe:

Inculpatul, **Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX**, ”la sfârșitul lunii august a anului 2012, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu inculpatul, **Stavila Andrei XXXXXXXXXXX**, ambii avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și obținerii unui profit material, în vederea realizării scopului lor infracțional, a furnizat și confirmat verbal lui Stavila Andrei **XXXXXXXXXX** informația că în pământ pe teritoriu s. Micăuți, r. Strășeni, se află țeavă din metal care deja nu se mai folosește ca conductă și care poate fi realizată ca metal uzat, după care la data de 03 septembrie 2012, ilegal în vederea realizării aceluiași scop criminal, precum și înlăturarea de obstacole, a semnat și aplicat ștampila Primăriei com. Micăuți pe cererea depusă de inculpatul, Stavila Andrei **XXXXXXXXXX**, prin care ultimul solicita permisiunea de a efectua lucrări de excavare a traseului vechi pentru extragerea țevii și realizarea acesteia la metal uzat, acțiuni prin care a favorizat comiterea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane de către inculpatul, Stavila Andrei **XXXXXXXXXX**, care, în perioada de timp începînd cu sfârșitul lunii august a anului 2012 și pînă la data de 01 septembrie 2012 angajînd în prealabil persoane ce dispuneau de tehnică specială, cu ajutorul tehnicii speciale, pe ascuns a sustras din apeductul care alimenta rezervoarele „Treapta” nr. 1 s. Micăuți de la fântinile arteziene, amplasate pe teritoriul s. Micăuți, r. Strășeni, țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106,74 lei, care se afla la

balanța ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, cauzînd părții vătămăte, ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74714 lei”

Inculpatul, **Stavila Andrei XXXXXXXXXXX**, „în perioada de timp începînd cu sfîrșitul lunii august a anului 2012 și pînă la data de 11 septembrie 2012, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Primarul com. Micăuți, r. Strășeni, inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, ambii avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și obținerii unui profit material, avînd în prealabil de la complicele Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX informație că pe teritoriul s. Micăuți, r. Strășeni, se află țevă din metal care deja nu se mai folosește ca conductă și poate fi realizată ca metal uzat, precum și permisiunea de a efectua lucrări de excavare a traseului vechi pentru extragerea țevii și realizarea acesteia la metal uzat eliberată ilegal de inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, la data de 03 septembrie 2012, în vederea realizării scopului lor infracțional, angajînd persoane ce dispuneau de tehnică specială, cu ajutorul tehnicii speciale, pe ascuns a sustras din apeductul care alimenta rezervoarele „Treapta” nr. 1 s. Micăuți de la fîntînile arteziene, amplasate pe teritoriul s. Micăuți, r. Strășeni, țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106,74 lei, care se afla la balanța ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, cauzînd astfel părții vătămăte, ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74 714 lei”.

De asemenea instanța de fond a constatat că inculpatul Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, exercitînd funcția de primar al comunei Micăuți raionul Strășeni ales în rezultatul alegerilor locale generale din 19 iunie 2011 al cărui XXXXXXXXXXX dat a fost validat prin hotărîrea Judecătorei Strășeni din 24 iunie 2011, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Cod penal al RM cît și conform anexei la Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 „cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică”, persoană cu funcție de demnitate publică, ales în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, modul de alegere fiind reglementat inclusiv de art. 112 din Constituția Republicii Moldova, contrar art. 1 a Protocolului adițional din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12 septembrie 1997; art. 9 și 127 din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994, care reglementează „Principiile fundamentale privind proprietatea” și respectiv „proprietatea”; ignorînd prevederile art. 10 alin. (1) și (2) din Legea Republicii Moldova nr. 768 din 02 februarie 2000 „Privind statutul alesului local” care prevăd că, alesul local este dator să fie demn de încrederea alegătorilor, să contribuie prin exemplu personal la consolidarea autorității administrației publice locale pe care o reprezintă, onorarea obligațiilor civile, asigurarea ordinii publice și la respectarea legislației, contrar prevederilor prevăzute la art. 75 și 77 din Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28 decembrie 2006 „Privind administrația publică locală”, care prevăd care bunuri fac parte din domeniul public al unității administrativ-teritoriale și respectiv faptul, că administrarea acestor bunuri publice se face după caz, în temeiul deciziei consiliului local sau raional, în condițiile legii, iar potrivit art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 121 din XXXXXXXXXXX „Privind administrarea și deținerea proprietății publice”, bunurile domeniului public, fac obiectul exclusiv al proprietății publice, iar circuitul civil al acestor bunuri este interzis, bunurile domeniului public fiind inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, prin ignorarea art. 1-4 alin. (1) și (2) lit. b) și f) al Legii Republicii Moldova nr. 436 din 28 decembrie 2006 „Privind administrația publică locală”, care expres prevede competențele de bază ale consiliilor locale și anume faptul că, consiliul local are drept de inițiativă și a decide, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care țin de competența altor autorități publice, administrează bunurile domeniului public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului) și decide asupra lucrărilor de proiectare, construcție, întreținere și modernizare a drumurilor, podurilor, fondului locativ în condițiile Legii cu privire la locuințe, precum și a întregii infrastructuri economice, sociale și agrement de interes local, depășind atribuțiile de bază ale primarului prevăzute expres la art. 29 din Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28 decembrie 2006 „Privind administrația publică locală”, a săvîrșit contravenția prevăzută de art. 313 Cod contravențional al RM, - „Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu” în următoarele circumstanțe:

La fel instanța de fond a stabilit că inculpatul **Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX** fiind persoană publică și cu funcție de demnitate publică, acționînd cu titlu oficial ca autoritate reprezentativă a populației unității administrativ - teritoriale a comunei Micăuți raionul Strășeni și executivă a consiliului local, în perioada lunii august 2012, prin înțelegere prealabilă cu consăteanul său cet. Stavilă Andrei, depășind într-un mod vădit atribuțiile de serviciu, intenționat a permis ultimului excavarea solului și extragerea țevilor metalice care oformează sectorul de apeduct dintre fîntînele arteziene al Prizei de apă din comuna Micăuți situat pe teritoriul administrativ a primăriei Micăuți, deși cunoștea că aceste bunuri nu se aflau în administrarea primăriei Micăuți, iar în vederea sustragerii țevii din metal care se afla la balanța I.M. „XXXXXXXXXX” Strășeni, la prezentarea unei cereri scrise de numitul Stavilă Andrei datată cu 03 septembrie 2012, făcînd cunoștință cu conținutul acesteia din care clar rezulta excavarea și extragerea țevilor metalice din sectorul de apeduct dintre fîntînele arteziene a Prizei de apă din comuna Micăuți în scop de a fi vindute, prin aplicarea unei rezoluții, ilegal, a acceptat, semnat și aplicat ștampila primarului comunei Micăuți, iar în consecință Andrei Stavilă în perioada lunilor august - septembrie 2012, urmărind scopul sustragerii și realizării țevilor metalice ca metal uzat, cu ajutorul utilajelor tehnice, a excavat o porțiune de teren din regiunea „Chetriș” comuna Micăuți de unde a sustras și însușit țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106,74 lei, care se afla la balanța I.M. „XXXXXXXXXX” Strășeni, cauzînd astfel părții vătămăte I.M. „XXXXXXXXXX” Strășeni o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74 714 lei, în așa mod, fiind cauzate daune materiale considerabile de proporții mari intereselor publice a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Astfel, instanța de fond a stabilit că prin acțiunile sale Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a comis contravenția prevăzută de art. 313 Cod contravențional al RM, „săvîrșire a unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii”.

Solicitarea și argumentele apelantului, Procurorul în Procuratura Strășeni, Ion Tețcu:

3. Împotriva sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Central din data de 29 septembrie 2017 a înaintat apel Procurorul în Procuratura Strășeni, Ion Tețcu, solicitînd casarea sentinței contestate rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3). lit. b). art. 42 alin. (5). art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM. și condamnat cu aplicarea rigorilor art. 10 Cod Penal al

RM, coroborat cu art. 8 Cod Penal al RM, în baza art. 328 alin. (3), lit. b) Cod Penal al RM, să-i fie stabilită pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de primar pe un termen de 5 ani și în baza art. 42 alin. (5), art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM să-i fie stabilită pedeapsa închisorii, pe un termen de 8 ani, iar în temeiul art. 84 Cod Penal al RM, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor i s-a stabilit pedeapsa definitivă, în formă de închisoare pe un termen de 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de primar pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, procurorul a solicitat ca Stavila Andrei XXXXXXXXXXX, să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM și condamnat la o pedeapsă în formă de închisoare, pe un termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

4. În motivarea apelului declarat, Procurorul în Procuratura Strășeni, Ion Tețcu, a invocat că vinovăția inculpaților, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXXX, de comiterea infracțiunilor incriminate a fost dovedită pe deplin prin următoarele probe: declarațiile reprezentantului părții vătămate, Vlastic Valentina, declarațiile martorilor, XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX, Donoga Grigore, XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX, procesele-verbale de cercetare la fața locului din data de 11 septembrie 2012, 26 septembrie 2012 și din 13 decembrie 2012, procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 24 decembrie 2012, raportul înregistrat în REI-1 din 07 septembrie 2012, demersul și informația ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, actul de transmitere și primire, informația parvenită de la SC „ANVI-PRIM” SRL, care confirmă faptul că în luna septembrie 2012 un kg., de fier uzat este procurat la prețul de 1,70 lei, extrasul din registrul c. 123 „Mijloace fixe” a ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, actul de constatare din 18 septembrie 2014 a comisiei ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, corpurile delictive: 12 țevi metalice ce se păstrează pe teritoriul „XXXXXXXXXX” Strășeni, o țevă metalică cu diametru de 400, grosimea de 6 mm. și lungimea de 7,5 metri ce se păstrează la Cavaliuc Ivan XXXXXXXXXXX, originalul cererii din 03 septembrie 2012 adresată Primarului c. Micăuți, XXXXXXXXXXX Dolghii, semnată de Stavila Andrei este anexată la prezenta cauză penală fila dosarului 53, cererea în original din 03 septembrie 2012 adresată Primarului c. Micăuți, XXXXXXXXXXX Dolghii, semnată de Stavila Andrei pe care este aplicată ștampila c. Micăuți cu inscripția „Primarul c. Micăuți”;

--menționează procurorul că deși instanța de fond în sentință face referire la faptul că la emiterea soluției a apreciat probele prezentate de acuzare în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală al RM și în rezultat a ajuns la concluzia că învinuirea adusă lui Andrei Stavila și XXXXXXXXXXX Dolghii este bazată pe presupuneri, că respectivele argumente cit și celelalte reținute drept motivație în sentință, sunt eronate, declarative și nefondate, prin urmare, argumentele inculpaților precum că nu au comis infracțiunile imputate sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, or, nerecunoașterea vinovăției nu poate servi temei de achitare a acestora, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția ambilor, din care considerente acuzarea le apreciază drept modalitate de apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale, în condițiile în care argumentele inculpaților nu au suport probator și contravin probelor administrate, ceea ce impune aprecierea lor critică;

--argumentează procurorul că din analiza coroborată a probatoriului administrat în prezenta cauză, de către acuzare se solicită instanței a se constata că în speță a fost răsturnată prezunția de nevinovăție a inculpaților, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXXX, care se fac vinovați de comiterea faptelor imputate. Instanța urmează a examina probele sub toate aspectele și a-și întemeia soluția doar pe probele admisibile și legale prin prisma art. 101 Cod de procedură penală al RM, deoarece doar astfel este posibil de stabilit adevărul și soluționat corect cauza;

--consideră apelantul că deși, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX se consideră nevinovat, o asemenea poziție/versiune nu poate sta la baza unei sentințe de achitare, în condițiile în care din examinarea probelor directe/indirecte administrate și cercetate, fiind luate în ansamblu prin înlănțuirea lor logică, rezultă cert faptul că inculpații au săvârșit infracțiunile incriminate, au acționat cu intenție și complicitate la furt, și și-au dat seama de actele pe care le-au comis, de gravitatea și penalitatea acestora, și prin urmare, culpa acestora și cîrdășia cu care ambii au acționat în comun se demonstrează incontestabil prin conținutul cererii lui Stavila Andrei XXXXXXXXXXX din 03 septembrie 2012 adresată primarului și mențiunile și impresiunea de ștampilă executate de inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, care exced competențele primarului și demonstrează complicitatea acestuia vădită la comiterea infracțiunilor imputate, or, cererea vizată nu a fost examinată în modul stabilit dar în împrejurări dubioase, cînd Primarul substituind Consiliul local și-a permis să avizeze pozitiv cererea, iar Stavila Andrei XXXXXXXXXXX cu aceasta a fluturat localnicilor în așa mod camuflindu-și acțiunile lor criminale. În consecință, instanța urmează a aprecia critic versiunea inculpaților, deoarece nu este susținut de alte probe și vin în contradicție cu materialele cauzei, respectiv, declarațiile tuturor martorilor audiați, adică, a reține ca fiind drept o metodă de auto apărare cu scopul eschivării de la răspundere penală, în condițiile în care materialul probator prezentat de către acuzare, în ansamblu, prezintă o situație clară și fără dubii care demonstrează că ambii inculpați au săvârșit infracțiunile imputate;

--indică procurorul că caracterizînd personalitatea și modul de viață a lui Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX din materiale se reține că, acesta la evidență la medicul psihiatru și narcolog nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nejudecat, în acțiunile acestuia circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod Penal al RM și agravante prevăzute de art. 77 Cod Penal al RM lipsesc. În asemenea, caracterizînd personalitatea și modul de viață a lui Stavila Andrei XXXXXXXXXXX a se reține că, acesta la evidență la medicul psihiatru și narcolog nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nejudecat, în acțiunile acestuia circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal al RM și agravante prevăzute de art. 77 Cod penal al RM lipsesc. În concluzie, acuzarea consideră că la pronunțarea pedepsei instanța trebuie să i-a în considerație personalitatea, circumstanțele și comportamentul fiecărui inculpat în parte, rolul și însăși fapta comisă de ei, împrejurări, care impun pe cale de consecință necesitatea aplicării ambilor inculpați pedeapsa sub formă de închisoare.

Termenul de declarare a apelului, procurorului în Procurorul în Procuratura Strășeni, Ion Tețcu:

5. Conform art. 402 alin.(1) Cod de procedură penală al RM, „termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale dacă legea nu dispune altfel”

În acest context, Colegiul Penal menționează și pct. 6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” în care se reiterează că „pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge de la pronunțare. În cazul când acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței”.

Această situație este prevăzută atît pentru apărător, cît și pentru inculpatul lăsat în libertate sau celelalte părți prezente la pronunțarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul înaintat de Procurorul în Procuratura Strășeni, Ion Tețcu, depus în termen, luînd în considerație că sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central, a fost pronunțată public la data de 29 septembrie 2017 /Vol.IV, f.d.222-243/, și tot la aceeași dată procurorul a primit copia sentinței, fapt confirmat prin recipisa anexată la dosar /Vol.IV, f.d.244/, iar cererea de apel a fost depusă la data de 13 octombrie 2017 ceea ce se atestă prin ștampila Judecătorei Strășeni, sediul Central, aplicată pe cererea de apel /Vol.V, f.d.1-14/.

Poziția părților în instanța de apel.

6. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, în ședința instanței de apel a susținut deplin apelul declarat pe motivele invocate. Solicită admiterea apelului, casarea sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Central din 29 septembrie 2017 în privința inculpaților, Stavila Andrei și Dolghii XXXXXXXXXXXX din motivul ilegalității acesteia. Solicită rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dolghii XXXXXXXXXXXX să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b), art. 42 alin. (5) și art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM în baza legii respectînd rigorile art. 10 coroborat cu art. 8 Cod Penal al RM, pe art. 328 alin. (3) lit. b) Cod Penal al RM să-i fie stabilită o pedeapsă de 7 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de primar pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 42 alin. (5) și art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM a-i stabilit pedeapsa cu 8 ani închisoare, iar în baza art. 84 Cod Penal al RM prin concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate fiindu-i stabilită lui Dolghii XXXXXXXXXXXX pedeapsa de 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de primar pe un termen de 5 ani. În privința lui Stavila Andrei solicită recunoașterea acestuia ca fiind vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM și a-i stabili pedeapsa de 9 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

7. Reprezentantul părții vătămate, ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, XXXXXXXXXXXX, în ședința instanței de apel a solicitat admiterea apelului procurorului, relatînd că susține integral declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de fond, menționînd că pe Dolghii XXXXXXXXXXXX îl cunoaște, sunt în relații normale de serviciu și nu sunt rude. Pe Stavila Andrei îl cunoaște sunt în relații normale. Paguba materială care a fost cauzată ÎM „Apă Canal” Strășeni nu a fost restituită pînă în prezent. Primarul satului Micăuți, nu a fost invitat la întreprindere pentru a i se aduce la cunoștință referitor la pagubă. Acțiune civilă nu a înaintat. Nu a înaintat acțiune civilă deoarece în cazul dat el nu este factor de decizie. Conform actului de constatare din data de 18 septembrie 2014 a prejudiciului cauzat și a explicației directorului, Constantin Costov, director al ÎM „Apă Canal” Strășeni, au fost efectuate măsurările și s-a constatat prejudiciul în mărime de 74714 lei. Nu este la curent ce utilaj a fost folosit la efectuarea măsurărilor. Țevile respective sunt la evidență din anii 1977-1978 au fost la evidența contabilă a Gospodăriei comunale, apoi la întreprinderea mică „Apeduct-Canal”, apoi la întreprinderea de stat Direcția „XXXXXXXXXX” și apoi la întreprinderea municipală „XXXXXXXXXX Strășeni”. Deoarece Gospodăria Comunală a fost reorganizată în întreprinderea mică „Apeduct Canal” apoi aceasta a fost reorganizată în întreprinderea de Stat Direcția „XXXXXXXXXX”, aceasta la rîndul său a fost reorganizată în întreprindere municipală. Țevile date sunt la evidența contabilă din anul 2007 a întreprinderii municipale „Apă Canal”. Nu cunoaște dacă există documente de casare a acestora. Nu poate explica de ce la materialele cauzei sunt anexate Decizia Consiliului Local din anul 2000 unde este indicat faptul că țevile sunt trecute la pierdere. La moment nu își amintește cîte țevi mai sunt la păstrare la întreprindere, însă ele sunt la păstrare pînă în prezent. Nu își amintește dacă în dosar este vreun act care ar confirma lungimea și diametrul țevilor depozitate la păstrare. Țevile date sunt proprietatea exclusivă a Consiliului orașenesc Strășeni. Soarta țevilor, adică casarea o hotărăște la fel Consiliul Orașenesc Strășeni. Țevile respective se află în stare de uzură de 90%. Aprovizionarea cu apă a orașului Strășeni de la priza de apă Micăuți a fost sistată în anii 2000. Pe termen de 12 ani nu a fost exploatată priza de apă Micăuți și apeductul dat. Motivul sistării cu apă este uzura țevilor și însăși a prizei de apă, a motoarelor, pompelor, a tot utilajul. Nu au dreptul să propună primăriei orașului Strășeni nimic, deoarece ei sunt organ de control asupra noastră. Suma de 74000 lei este un prejudiciu considerabil, deoarece întreprinderea nu are cu ce achita energia electrică. Consiliul orașenesc la decizia să le excaveze și să le comercializeze ca fier uzat. A fost la fața locului cînd a fost măsurată lungimea țevii menționate în dosar. Cînd au fost la fața locului nu au măsurat țeava, dar șanțul unde era țeava. Ea a văzut doar șanțul dar țevile nu erau. Nu-și amintește cum erau excavate țevile deoarece a trecut mult timp. Țevile sunt date în gestiunea economică a întreprinderii. Consideră că prejudiciul a fost cauzat întreprinderii reprezentate de către ei.

8. Inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de către procuror, a menționat că susține integral declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de fond relatînd că este de acord față declarații. Solicită să fie atras atenția la materialele acumulate la dosar. Stavila Andrei nu i-a promis și nu a fost nicio discuție în prealabil de a avea careva beneficii materiale sau financiare în urma excavării acestor țevi. La etapa respectivă nici nu se cunoștea dacă există acolo țeavă sau nu. Din păcate cererea respectivă atît de procurorul din raion cît și actualul procuror este interpretată eronat, din simplul motiv că a permis să se efectueze lucrări de excavare pe acel șes, acele pășuni unde pasc animalele din localitate. Nicidecum nu ridicarea țevii propriu-zis care de fapt nu aparțin Primăriei. O înțelegere în cazul ridicării țevii din pămînt în cazul în care aceasta va fi a fost între Stavila Andrei și XXXXXXXXXXXX. Țevile și sistemul de apeduct nu aparțineau Primăriei Micăuți, este un bun fără stăpîn fiindcă nu aparține nici ÎM „Apă Canal” Strășeni. În harta cu tot traseul cu toate rețelele de pe teritoriul localității anexată la dosar de prin anii 1973-1976, este expres arătat și desenată această porțiune de traseu. Dar care a fost decontată de consiliul r. Strășeni și casată prin acte anexate la dosar. La acea etapă Primar era Ganea Andrei cînd au fost casate aceste porțiuni de rețea. Sunt doar declarații iar acte confirmative nu sunt anexate la dosar. Extrase din registrul bunurilor imobile a Departamentului Cadastru nu sunt. Actul din 18 septembrie 2014 nu l-a contactat și nu e știut de existența lui. A adus suficiente probe care confirmă cele indicate în acest

Actul din 10 septembrie 2014 nu l-a comestiat și nu a știut de existența lui. A adus suneciente probe care contrazic cele indicate în acest act, inclusiv și toți semnatarii acestui act au confirmat în instanță că nu au participat la asemenea măsurări. Confirmă că pe cererea din 03 septembrie 2013 prezentată de Stavila Andrei este semnătura sa și ștampila primăriei.

9. Apărătorul inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXX – avocatul, Vlad Roșca, în ședința instanței de apel a relatat că consideră apelul procurorului neîntemeiat și solicită ca acesta să fie respins. Instanța de judecată, examinând fondul cauzei, a examinat toate aspectele acestei cauze și a adoptat o sentință legală. Alte careva probe acuzarea nu a prezentat în instanța de apel, bazându-se doar pe probele prezentate în instanță. Consideră că modificarea sentinței ar fi neîntemeiată.

10. Inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXX, în ședința instanței de apel a relatat că a depus declarații în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de fond, declarații pe care le susține integral, totodată inculpatul a menționat că în rest refuză să facă declarații.

11. Apărătorul inculpatului, Stavila Andrei XXXXXXXXXX – avocatul, XXXXXXXXXX, în ședința instanței de apel a menționat că nu susține apelul procurorului din următoarele motive: în primul rând procurorul urmează să motiveze care încălcări procedurale au fost comise de către prima instanță sau care erori de drept se invocă. Analizând cu atenție apelul procurorului se vede că este doar o copie a rechizitoriului fără a invoca careva argumente suplimentare împotriva sentinței. Solicită respingerea apelului procurorului ca nefondat.

Aprecierea instanței de apel:

12. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelurilor declarate, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge ca nefondată cererea de apel declarată la data de 13 octombrie 2017, de către Procurorul în Procuratura Strășeni, Ion Tețcu împotriva sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Central din data de 29 septembrie 2017, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări, din următoarele considerente.

13. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate”.

Iar potrivit alin. (3) al aceleiași dispoziții legale, „apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței”.

De asemenea, instanța de apel relevă că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel”.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22, din 12 decembrie 2005. „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează că, „în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală al RM, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală al RM”.

Conform art. 415 alin.(1) lit. c) Cod de procedură penală al RM, „instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat”.

Colegiul Penal constată că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței.

În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege și în mod just a conchis asupra achitării inculpaților, **Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXX,** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM, individualizată prin „furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții mari”, din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, totodată corect a concluzionat asupra încetării procesului penal în privința lui Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, pornit în baza art. 328 alin. (3), lit. b) Cod Penal al RM, individualizată prin „săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, acțiuni comise de către o persoană cu demnitate publică”, din motiv că acțiunile acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 313 Cod Contravențional al RM, individualizată prin „săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii”

14. Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXXX au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală al RM, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că inculpații, **Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXXX**, urmează a fi achitați pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM, din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane.

15. De asemenea, Colegiul Penal consideră că instanța de fond just a concluzionat că acțiunile infracționale, de depășire a atribuțiilor de serviciu, incriminate inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, nu sunt plasate sub aspect penal constituind o faptă contravențională, în contextul neîntrunirii elementelor corespunzătoare faptei infracționale prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. b) Cod Penal al RM.

16. De asemenea, instanța de apel reține că **inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond** vina nu a recunoscut-o și a comunicat că din moment ce a devenit Primar al s. Micăuți, s-a confruntat cu problema pompelor amplasate pe teritoriul administrat care pompează apă de la adâncimea de mai bine de 200 metri și aprovizionează multe gospodării. În regiunea unde locuiește Stavila Andrei, sătenii se confruntau cu probleme grave de lipsă a apei din cauza deteriorării frecvente a pompei. Deseori oamenii se adresau cu plângeri în adresa Primăriei, însă din lipsă de surse financiare, autoritatea publică locală nu avea cum să contribuie la soluționarea problemei. În urma discuției cu cetățenii satului s-a hotărât ca persoanele individual să-și finanțeze schimbarea pompei. A fost împuternicit Stavila Andrei cu căutarea soluțiilor, iar într-o zi de dimineață ultimul a venit la primărie și i-a comunicat că în sectorul „Chetriș” al satului Micăuți a identificat mai multe capete de țevă la suprafață și a propus ca să fie extrase și vândute acele țevi pentru a acumula resurse financiare pentru procurarea pompei. El l-a direcționat către Constantin Costov - directorul ÎM „Apă Canal” Strășeni pentru a concretiza dacă acele țevi îi aparțin întreprinderii respective sau nu. După această discuție, peste aproximativ 10 zile a mers la Consiliul raional Strășeni, unde și-a hotărât întrebările preconizate, l-a observat pe Stavila Andrei care discuta cu XXXXXXXXXXX afară și s-a apropiat de aceștia. Ultimii discutau deja despre soarta țevilor de metal din sectorul „Chetriș” al s. Micăuți și el personal l-a întrebat pe XXXXXXXXXXX dacă se află sau nu aceste bunuri la balanța întreprinderii care o gestionează. La ce XXXXXXXXXXX i-a comunicat că potrivit actelor normative în vigoare acele țevi au fost casate pe timp când Primar al or. Strășeni era Valentin Ganea, iar ÎM „Apă Canal” Strășeni nu se folosește de acele țevi de mai bine de 10 ani. XXXXXXXXXXX i-a comunicat lui Stavila Andrei că poate să meargă să încerce să sape în acea zonă, însă el nu era sigur că acolo mai este ceva țevă. Peste câteva zile de la discuția cu XXXXXXXXXXX, la Primăria s. Micăuți a fost depusă cererea semnată de către Stavila Andrei care solicita permisiunea de a excava țevă uzată pentru a o comercializa și a procura pompă pentru aprovizionarea sectorului unde el locuia. El a pus viza pe cererea depusă de Stavila Andrei indicând că urmează să fie respectate anumite angajamente, având în vedere că Stavila Andrei era obligat să astupe șanțurile, or, atribuții la țevă Primăria nu avea. Cererea lui Stavila Andrei i-a fost adusă de secretarul Primăriei în mapă, împreună cu alte documente, el a citit-o și a pus rezoluția. La momentul semnării Stavila Andrei nu se afla în biroul său. La fel, conform regulilor de secretariat după ce fuse-se aplicată rezoluția sa, urma a fi emisă o dispoziție executorie, însă o așa dispoziție nu a fost întocmită. Nu cunoaște motivul neîntocmirii dispoziției, și nici de ce nu există număr de intrare pe originalul cererii lui Stavila Andrei din materialele cauzei penale. El personal nu a fost niciodată la fața locului și nu a cunoscut despre demararea lucrărilor de excavare. A aflat din sursele mass-media. Traseul de țevă respectiv nu se afla la balanța Primăriei Micăuți, el era construit încă din epoca sovietică. Din discuțiile cu XXXXXXXXXXX din luna august 2012 el a înțeles că țevile ce urmau a fi excavate nu figurează nicăieri la balanță. Despre faptul că ele se aflau la balanța Primăriei r. Strășeni el nu a cunoscut /Vol.IV, f.d.160-169/;

--suplimentar, fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul, **Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX**, a menționat că susține integral declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de fond relatând că este de acord față declarații. Solicită să fie atras atenția la materialele acumulate la dosar. Stavila Andrei nu i-a promis și nu a fost nicio discuție în prealabil de a avea careva beneficii materiale sau financiare în urma excavării acestor țevi. La etapa respectivă nici nu se cunoștea dacă există acolo țevă sau nu. Din păcate cererea respectivă atât de procurorul din raion cât și actualul procuror este interpretată eronat, din simplul motiv că a permis să se efectueze lucrări de excavare pe acel șes, acele pășuni unde pasc animalele din localitate. Nicidecum nu ridicarea țevii propriu-zis care de fapt nu aparțin primăriei. O înțelegere în cazul ridicării țevii din pământ în cazul în care aceasta va fi a fost între Stavila Andrei și XXXXXXXXXXX. Țevile și sistemul de apeduct nu aparțineau Primăriei Micăuți, este un bun fără stăpîn fiindcă nu aparținea nici ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni. În harta cu tot traseul cu toate rețelele de pe teritoriul localității anexată la dosar de prin anii 1973-1976, este expres arătat și desenată această porțiune de traseu. Dar care a fost decontată de consiliul r. Strășeni și casată prin acte anexate la dosar. La acea etapă Primar era Ganea Andrei când au fost casate aceste porțiuni de rețea. Sunt doar declarații iar acte confirmative nu sunt anexate la dosar. Extrase din registrul bunurilor imobile a Departamentului Cadastru nu sunt. Actul din 18 septembrie 2014 nu l-a contestat și nu a știut de existența lui. A adus suficiente probe care contrazic cele indicate în acest act, inclusiv și toți semnatarii acestui act au confirmat în instanță că nu au participat la asemenea măsurări. Confirmă că pe cererea din 03 septembrie 2013 prezentată de Stavila Andrei este semnătura sa și ștampila Primăriei;

--inculpatul, **Stavila Andrei XXXXXXXXXXX**, în ședința instanței de fond nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate declarând că în anul 2012, în mahala în care locuiește s-a ars pompa de apă și el a mers la Primărie pentru a găsi o soluție deoarece stația de pompare era la balanța Primăriei. Primarul i-a spus că pompa este arsă și nu pot face nimic și unica soluție este să procure o pompă nouă, la ce el i-a propus să-i permită să scoată niște țevă să o ducă la fier uzat pentru a putea cumpăra o pompă nouă, la ce Primarul Dolghii XXXXXXXXXXX i-a spus că, cu aceste întrebări urmează să se adreseze la ÎM „Apă Canal” și să găsească singur ieșire din situație. A venit la Strășeni și a discutat cu XXXXXXXXXXX, directorul ÎM „Apă Canal” Strășeni, la ce ultimul i-a spus că dacă găsește ceva țevă poate să o scoată că nu este nicio problemă, însă nu este sigur că este țevă acolo, a mai spus că țevile nu sunt la balanța ÎM „XXXXXXXXXX”, sunt rele și nu funcționează. Discuția cu Constantin Costov a avut loc în fața Consiliului Raional Strășeni și la acea discuție era prezent și Primarul, Dolghii XXXXXXXXXXX, cu care au venit împreună. După acea discuție, a mers la primar unde a scris o cerere să-i permită săpăturile pentru a scoate niște țevi pe care să le vîndă la fier uzat pentru a cumpăra o pompă nouă și după vînzarea și semnarea cererii de către primar, au demarat săpăturile. Cererea a fost avizată aproximativ la o săptămînă după discuția cu XXXXXXXXXXX deoarece pînă atunci primarul nu permitea săpături pentru a nu strica imașul. Cererea i-a fost dictată de

secretara Primăriei de la acel moment, și a fost avizată de către Primarul, Dolghii XXXXXXXXXXX, imediat în ziua întocmirii acesteia care a citit-o, apoi a pus semnătura și ștampila. A găsit tractor, o persoană pe nume, Andrei Bîrcă, sudor un băiat pe nume, Ion, și a vorbit cu o persoană care strânge fier uzat din satul Ratuș cu care s-au înțeles la prețul de 1,6 lei pentru kilogram. A săpat vre-o 3-4 zile, în jur de 200 metri și au scos țeava din șanț, au chemat o mașină și au încărcat țevile în mașină și atunci a venit poliția care a spus că nu se permite și au arestat mașinile. Susține că Primarul, Dolghii XXXXXXXXXXX, nu a fost niciodată la fața locului când mergeau lucrările. Nu a avut intenția de a fura țevile deoarece a avut învoire de la directorul ÎM „Apă Canal” Strășeni, care după părerea sa este proprietarul țevilor și Primarul, Dolghii XXXXXXXXXXX. Mașina pe care o arenda-se era preconizată doar pentru o singură deplasare, urmînd să fie ridicat un câștig de aproximativ 20000 lei pentru o pompă nouă și pentru instalarea ei. Alte țevi decît cele sechestrare și urcate în automobil nu a mai scos de acolo. În regiunea respectivă s-a mai scos țeavă anterior de către ÎM „Apă Canal” Strășeni. Cu acele țevi nu se putea face nimic deoarece sunt putrede și în timp ce le scoteau se rupeau, motiv din care consideră că acele țevi nu aveau nici o valoare. Toate cheltuielile pentru excavare le-a suportat el personal. La primar a fost personal cu întrebările excavării țevii doar de două ori. Careva sfaturi sau îndemnări din partea Primarului nu au existat. El a scris cererea în adresa Primarului, Dolghii XXXXXXXXXXX, doar pentru a obține resurse pentru a schimba pompa deteriorată/Vol.IV, f.d.140-145/;

--fiind audiat suplimentar în ședința instanței de apel inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXX, a relatat că a depus declarații în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de fond, declarații pe care le susține integral, totodată inculpatul folosindu-se de dreptul procesual a refuzat să facă declarații;

17. Procurorul în calitate de apelant și acuzator de stat, argumentează învinuirea inculpaților, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXXX, prin următoarele probe:

--declarațiile reprezentantului părții vătămate, ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, XXXXXXXXXXX, care fiind audiată în ședința instanței de fond a relatat că din anul 1974, țevile sustrase erau la bilanțul Gospodăriei Comunale, după divizare toate rețelele de apă și canalizare au trecut la balanța ÎM „Apeduct-canal”. Ulterior, a fost înregistrată Întreprinderea de Stat „Direcția XXXXXXXXXXX Strășeni”. Printr-o hotărîre Guvern a fost înregistrată ca Întreprinderea Municipală „XXXXXXXXXX” Strășeni, fondatorul fiind Consiliul orașenesc Strășeni, organ de control fiind Primăria r. Strășeni, iar administratorul numit de Consiliu orașenesc Strășeni la propunerea Primarului. Tot patrimoniul care se află la gestiunea ÎM „XXXXXXXXXX” este al administrației publice locale. În lunile august-septembrie 2012, de la sistemul de apeduct care alimentează rezervoarele, treapta I, adică stația de pompare Micăuți, de la fîntînile arteziene, a fost sustrasă țeavă în mărime de 700 metri, cu diametrul 426 mm., costul unui metru fiind de 106,74 lei, valoarea traseului sustras constituind 74714 lei. Calculele prejudiciului au fost efectuate de contabilul șef, XXXXXXXXXXX. La data de 18 septembrie 2014 s-a efectuat un act de constatare de către directorul ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, Constantin Costov, contabilul șef, Rodica Luța, și maestrul sectorului apeduct, XXXXXXXXXXX. Prin actul dat s-a constatat că într-adevăr s-a sustras țeava și metrul costă 106,74 lei conform datelor contabile, uzura 90%. În actul de constatare s-a menționat cine a fost la fața locului, și cum s-a ajuns la concluzia că anume această lungime de țeavă a fost sustrasă. Țeava a fost sustrasă din satul Micăuți și careva cereri înregistrate de înstrăinare a țevii nu au fost depuse la ÎM „Apă Canal” Strășeni. Apeductul menționat nu se exploatează aproximativ din anul 1999 - 2000 deoarece priza de apă nu se exploatează și țevile sunt uzate, termenul a expirat. Apeductul cu pricină aprovizionă orașul Strășeni și o porțiune din satul Micăuți pînă în anul 2000. Din 2010 a fost dat în exploatare alt traseu și pînă în prezent orașul Strășeni este din nou aprovizionat de la Micăuți. Mai menționează că 300 metri din țeava sustrasă au fost ridicate de către Inspectoratul de Poliție Strășeni și se află la Strășeni /Vol.IV, f.d.18-22/;

--suplimentar fiind audiată în ședința instanței de apel reprezentantul părții vătămate, ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, XXXXXXXXXXX, a relatat că susține integral declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de fond, menționînd că pe Dolghii XXXXXXXXXXX îl cunoaște, sunt în relații normale de serviciu și nu sunt rude. Pe Stavila Andrei îl cunoaște sunt în relații normale. Paguba materială care a fost cauzată ÎM „Apă Canal” Strășeni nu a fost restituită pînă în prezent. Primarul satului Micăuți, nu a fost invitat la întreprindere pentru a i se aduce la cunoștință referitor la pagubă. Acțiune civilă nu a înaintat. Nu a înaintat acțiune civilă deoarece în cazul dat el nu este factor de decizie. Conform actului de constatare din data de 18 septembrie 2014 a prejudiciului cauzat și a explicației directorului Constantin Costov, director al ÎM „Apă Canal” Strășeni, au fost efectuate măsurările și s-a constatat prejudiciul în mărime de 74714 lei. Nu este la curent ce utilaj a fost folosit la efectuarea măsurărilor. Țevile respective sunt la evidență din anii 1977-1978 au fost la evidența contabilă a Gospodăriei comunale, apoi la întreprinderea mică „Apeduct-Canal”, apoi la Întreprinderea de Stat Direcția „XXXXXXXXXX” și apoi la Întreprinderea Municipală „XXXXXXXXXX Strășeni”. Deoarece Gospodăria Comunală a fost reorganizată în întreprinderea mică „Apeduct Canal” apoi aceasta a fost reorganizată în Întreprinderea de Stat Direcția „XXXXXXXXXX”, aceasta la rîndul său a fost reorganizată în întreprindere municipală. Țevile date sunt la evidența contabilă din anul 2007 a întreprinderii municipale „Apă Canal”. Nu cunoaște dacă există documente de casare a acestora. Nu poate explica de ce la materialele cauzei sunt anexate Decizia Consiliului Local din anul 2000 unde este indicat faptul că țevile sunt trecute la pierdere. La moment nu își amintește cîte țevi mai sunt la păstrare la întreprindere, însă ele sunt la păstrare pînă în prezent. Nu își amintește dacă în dosar este vre-un act care ar confirma lungimea și diametrul țevilor depozitate la păstrare. Țevile date sunt proprietatea exclusivă a Consiliului orașenesc Strășeni. Soarta țevilor, adică casarea o hotărăște la fel Consiliul Orașenesc Strășeni. Țevile respective se află în stare de uzură de 90%. Aprovizionarea cu apă a orașului Strășeni de la priza de apă Micăuți a fost sistată în anii 2000. Timp de 12 ani nu a fost exploatată priza de apă Micăuți și apeductul dat. Motivul sistării cu apă este uzura țevilor și însăși a prizei de apă, a motoarelor, pompelor, a tot utilajul. Nu au dreptul să propună Primăriei orașului Strășeni nimic, deoarece ei sunt organ de control asupra întreprinderii. Suma de 74000 lei este un prejudiciu considerabil, deoarece întreprinderea nu are cu ce achita energia electrică. Consiliul orașenesc i-a decizia să le excaveze și să le comercializeze ca fier uzat. A fost la fața locului cînd a fost măsurată lungimea țevii menționate în dosar. Cînd au fost la fața locului nu au măsurat țeava, dar șanțul unde era țeava. El a văzut doar șanțul dar țevile nu erau. Nu își amintește cum erau excavate țevile deoarece a trecut mult timp. Țevile sunt date în gestiunea economică a întreprinderii. Consideră că prejudiciul a fost cauzat întreprinderii reprezentate de către el /Vol.V, f.d.52-53/;

--declarațiile martorului, XXXXXXXXXXX, care fiind audiată în ședința instanței de fond a comunicat că a activat în calitate de contabil șef la ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni din iulie 2010, pînă în luna februarie 2015. În anul 2012, conducătorul întreprinderii, XXXXXXXXXXX, i-a spus că în satul Micăuți s-a produs furtul unei părți a țevii ce aparține întreprinderii, însă nu i-a comunicat de către cine a fost sustrasă și nici lungimea acesteia. În anul 2014 a fost chemată la Procuratura Strășeni pentru a da declarații și tot în anul 2014 a fost înregistrată la instanța de judecată. Detaliile actului de înregistrare din anul 2012 în care a fost menționat termenul

2014 a fost și a constatat lungimea țevii sustrase. Pentru acelor de inventariere din anul 2012 traseul din care a fost sustrasă țeava se află la balanța ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, fapt confirmat prin actele de inventariere din anul 2012. În rezultatul inventarierii din 2012 au fost luate la evidență cu valoarea „0”, găsite ca surplus și kilometraj tot „0”, cu condiția ca comisia să stabilească valoarea acestora. Inventarierea a fost făcută în februarie 2012 iar în septembrie-octombrie 2012 a avut loc sustragerea. Inventarierea a fost efectuată la dispoziția Primarului orașului Strășeni în care au fost înscrși membrii comisiei de inventariere. Pînă la momentul efectuării inventarierii țeava nu figura pe documentele contabile, însă anterior ea s-a aflat la evidența ÎM „Apă Canal” Strășeni, iar în 2012 țevile au fost reluate la evidență. În anul 2014 țeava a fost evaluată și inclusă în actul de inventariere valoarea acesteia. Țeava a fost evaluată din restul de țeavă care a rămas la suprafață, acest fapt a fost consemnat în procesul verbal de constatare a gradului de uzură și diametrul țevii. Constatarea a fost făcută de către membrii unei comisii, gradul de uzură s-a constatat fizic de către membrii comisiei care sunt ingineri și cunosc ceea ce constată. La baza valorii din actul de constatare a stat valoarea fierului uzat. Informația privind valoarea fierului uzat i-a fost adusă la cunoștință verbal de către XXXXXXXXXXXX. Nu cunoaște unde se află traseul sustras în comparație cu stația de pompare însă din spusele altora traseul a fost sustras din satul Micăuți /Vol.IV, f.d.24-27/;

--suplimentar, fiind audiat în ședința instanței de apel martorul, XXXXXXXXXXXX, a comunicat că în instanța de judecată și în cadrul urmăririi penale a dat declarații, declarațiile date le susține pe deplin. Pe Dolghii XXXXXXXXXXXX îl cunoștea ca Primar, dar nu sînt în nicio relație. Pe Stavila Andrei nu-l cunoaște. Actul de constatare din 18 septembrie 2014 i-a fost prezentat de către directorul întreprinderii, XXXXXXXXXXXX. Actul dat l-a semnat. Actul de constatare nu cunoaște dacă i-a fost prezentat lui Dolghii XXXXXXXXXXXX. Cînd a fost măsurată lungimea țevii, el nu a participat în nicio comisie, dar lungimea țevii i-a fost comunicată de XXXXXXXXXXXX și nu lungimea dar greutatea. La evidența țevile uzate nu ține minte cînd au fost luate. Greutatea, dimensiunea și metalul țevii i-a fost comunicat de XXXXXXXXXXXX. Respectiv XXXXXXXXXXXX i-a comunicat despre formula de calcul a greutății unui metal în funcție de diametrul și tipul metalului. Tot XXXXXXXXXXXX i-a comunicat că valoarea de piață a unui kg de metal uzat constituie suma indicată în act. El a semnat și a constatat că valoarea țevii costa suma din act după cele comunicate de directorul întreprinderii verbal. A semnat pentru faptul că, valoarea țevii corespundea cu valoarea constată în act. Susține actul de constatare din 18 septembrie 2012. În funcție de contabil din cîte își amintește pe atunci era doar ea. Țevile respective nu își amintește cum figurau ca apeduct sau ca bunuri. Nu își amintește dacă aceste țevi erau luate sau nu la evidență, dar majoritatea bunurilor și mijloacelor fixe erau transmise în gestiune de către Primărie. Ele erau reflectate ca mijloace fixe. Țevile date nu puteau fi vîndute de întreprindere fără acordul Primăriei. Toată informația este în actul de constatare. Țeava a fost măsurată de directorul întreprinderii /Vol.V, f.d.55-56/;

--declarațiile martorului, XXXXXXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond a comunicat că în anul 2012 era consilier în comuna Micăuți. În una din zile nu ține minte data, a fost sunat de către XXXXXXXXXXXX care l-a chemat să vină în sat deoarece în zona „Chetriș” se scot țevi. El s-a deplasat într-acolo împreună cu XXXXXXXXXXXX și a constatat că pe șesul dat se afla un tractor, mai era cineva din localnici, inculpatul, Andrei Stavila, care a spus că face săpături. Tractorul săpa iar săpăturile erau astupate și mai departe mergeau lucrările. Vizual a fost săpat aproximativ 150 - 200 metri. Săpăturile se făceau pentru extragerea țevilor de sub teren. Lucrările care se făceau, la prima vedere erau legale însă pentru a se asigura au solicitat să prezinte un act și au făcut un apel la poliție. După careva discuții, i-au spus inculpatului, Stavila Andrei, și persoanei care era cu tractorul să aibă autorizație și au plecat de acolo. A discutat cu Stavila Andrei pe care l-a întrebat dacă are acte ce-i permit să facă săpături la ce ultimul i-a spus că are permisiune și face săpături legal. Au mai spus că vor stopa săpăturile și vor merge la primărie pentru permisiune. Nu ține minte dacă i-au arătat vre-un act însă ține minte foaia cu permisiunea semnată de Primar, permisiunea era în colțul stîng al foii. Pretinsa foaie cu permisiunea nu-și aduce aminte cînd a văzut-o. Mai comunică că la fața locului în afară de tractor nu mai erau alte mijloace tehnice și nici aparate de tăiat metal nu a văzut /Vol.IV, f.d.29-31/;

--suplimentar fiind audiat în ședința instanței de apel martorul, XXXXXXXXXXXX, a relatat că în instanța de judecată și la urmărirea penală a dat declarații, declarațiile date le susține pe deplin. Suplimentar nu are nimic de adăugat. În anul 2012 activa la întreprinderea „ROTOR” în calitate de administrator. Era la acel moment și consilier în satul Micăuți. De la hotarul Drăslăceni însă la tractor nu știe cîți metri erau, nu le-a numărat. Țevile erau deja scoase cînd a venit la fața locului. Era o porțiune săpată și țevile lipseau. Era și o țeavă lungă scoasă la suprafață. Stavila Andrei era la fața locului, iar Primarul, Dolghii XXXXXXXXXXXX, nu era prezent la fața locului. El ca consilier local cînd a întrebat în baza căror acte activează aceștia în teritoriu, Andrei Stavilă i-a spus că nu au nici un act. El le-a sugerat să meargă la Primărie după acte și ei au plecat după o permisiune prin care Primarul permitea extragerea țevilor. Nu își aduce aminte în ce circumstanțe a făcut cunoștință cu această permisiune. În prezența sa nimeni nu a măsurat și nu a cîntărit țevile/Vol.V, f.d.70/;

--declarațiile martorului, XXXXXXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond a relatat că este angajat din anul 1992 - 1993 pînă în prezent la ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni. La moment este directorul întreprinderii date. Traseul din care a fost sustrasă țeava făcea legătura dintre bazinele care pompau apa de la două fîntîni. Țevile date nu funcționează de vre-o 15 ani însă erau la balanța ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni. Înainte de sustragere, în anul 2012 la indicația Primarului a fost făcută inventarierea bunurilor și țeava a fost reluată la balanța ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni. Cu aproximativ 2 ani în urmă, vara a fost sunat de către Primarul de Strășeni și întrebat dacă cunoaște că se sustrag țevi de la Micăuți deoarece a fost informat că se sustrag țevi. A doua zi a mers la fața locului unde a stabilit că era săpătură pe șes, tehnică nu era, nu era nimic. Era șanț săpat, o parte era cu țeavă și o parte era fără țeavă, s-a săpat aproximativ 1000 metri. Era săpat cu excavatorul, era țeavă scoasă la mal, țeavă de metal cu diametrul de 425 cm. Din țevile care erau la mal o parte s-au sechestrat de poliție și stau la stația de pompare, o altă parte a fost dusă la o întreprindere ce primește metal uzat. Atunci a stabilit lungimea țevii, ulterior a fost făcut un act, s-a stabilit de către specialiștii lungimea, uzura țevii de circa 90%. Țeava era de oțel, făcea legătura între fîntîni și stația de pompare Micăuți. La fața locului s-au făcut însemnări după care s-a întocmit un act semnat din numele său, datele i-au fost date de la contabilitate, membrii comisiei au făcut măsurările. Nu cunoaște de ce actul de constatare a fost semnat în anul 2014 și nici de ce paguba a fost constatată peste doi ani după sustragere. Întocmirea acestui act a fost solicitat de către Primar pentru a constata care este paguba. Mai comunică că pînă la acel moment nu a purtat careva discuții cu inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXXX, și nici alte careva persoane nu s-au adresat referitor la țeava dată. Pe inculpatul, Stavila Andrei, nu-l cunoaște /Vol.IV, f.d.33-36/;

--suplimentar fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel martorul XXXXXXXXXXXX, a relatat că în instanța de judecată și la urmărirea penală a dat declarații, și declarațiile date le susține pe deplin. Pe Dolghii XXXXXXXXXXXX îl cunoaște ca Primar, sunt în relații bune. Pe Stavila Andrei nu-l cunoaște. Nu este în competența sa de a permite scoaterea țevilor din pămînt. Pe faptul extragerii

țevilor din satul Micăuți nu a purtat discuții cu Primarul. Pe Stavila Andrei nu-l cunoaște. El nu a fost la fața locului pentru a constata starea țevelor, dar a format o comisie care a făcut aceste acte. La fața locului meșterul pe canalizare, XXXXXXXXXX, șeful de sector de la Micăuți, Cavaliuc Ion. Mai mult nu ține minte. Măsurările nu poate să spună cine le-a efectuat, dar crede că au fost măsurați de membrii comisiei aflați la fața locului. Nu a transmis niciunui membru din comisie informația cu privire la lungimea țevii extrase. Nu ține minte să transmit așa ceva contabilei. În actul întocmit de comisie, o parte din țeavă era scoasă din pământ. O parte de țevi era extrasă din pământ aproximativ 300 metri, iar o altă parte era descoperită dar în șanț. Nu știe dacă țeava la moment este în pământ. S-a dat citire declarațiilor martorilor unde sunt depistate contradicții /Vol.I. f.d.33-36/, martorul a comunicat că a delegat o comisie, dar el personal nu a fost la fața locului. Nu ține minte precis, poate a fost doar și a văzut locul. Crede că a dat așa declarații. Posibil că a fost, dar acum nu își aduce aminte. El nu era la fața locului și nu a văzut cine a măsurat țeava. Nu își aduce aminte cum a stabilit țeava care lipsește. Țeava se măsoară cu ruleta, dar el nu avea la dânsul, nu a măsurat țeava. Pe teritoriul întreprinderii stă țeava dată. Țeava se păstrează pe teritoriu toată. Nu a primit țeava printr-un careva act. Țeava a fost adusă cu camionul la Micăuți. Apeductul indicat în dosar se află la balanța întreprinderii „Apă Canal”. Nu își aduce aminte ce decizii de casare a consiliului local au fost adoptate pe acest apeduct. Nu poate spune unde a avut loc excavarea țevelor fiindcă nu cunoaște. Nu ține minte precis dacă a spus că măiestrul a măsurat țevile. Actul din 19 septembrie 2014 posibil că l-a semnat, dar nu ține minte. Martorul a confirmat semnătura sa în actul de constatare din 19 septembrie 2014 Vol.II, f.d.71, și însuși conținutul acestuia. A constatat circumstanțele indicate în actul din 19 septembrie 2014 prin actul de constatare întocmit de comisie. Cele constatate prin act s-a încredințat comisiei /Vol.V, f.d.58-59/;

--declarațiile martorului, XXXXXXXXXX, care fiind audiată în ședința instanței de fond a comunicat că deține funcția de Primar al r. Strășeni. În anul 2012 la fel deținea funcția de Primar și a fost avertizată de locuitorii satului Micăuți despre faptul că se sustrage țeavă. Fiind bun de proprietate publică a UAT Strășeni, este țeava ce unește cele 12 fântâni care se află majoritatea pe teritoriul satului Micăuți. Din momentul investirii în funcție, în anul 2011 a solicitat inventarierea bunurilor care la moment nu erau înregistrate și nu figurau în Registrul bunurilor imobile. Au început procedura de măsurare a terenurilor aferente la stația Micăuți și respectiv cele 12 fântâni. Anterior, a existat un contract din partea autorităților locale Micăuți, era impusă plata aferentă pentru terenul la priza de apă Micăuți. Contractul era între Primăria Micăuți și ÎM „XXXXXXX” Strășeni și au început înregistrarea bunurilor și a terenului aferent. A coXXXXXXXdat înregistrarea pe părți a prizei Micăuți apoi fântinile. Până în anul 2011 a fost o decizie a Consiliului Local prin care urmau să fie casate unele bunuri și fiind depistate unele nereguli, și anume lista de casare conținea pompele de la priza Micăuți și o lungime de conducte dar nu erau fixate care conducte anume, a fost dispusă inventarierea bunurilor. Înregistrarea prizei a durat mult timp, bunurile au fost transmise prin act de la ÎM „Gospodăria Comunală” la ÎM „XXXXXXX”, era indicată lungimea totală a țevelor. Fiind anunțată câteva zile la rând că se efectuează lucrări de săpătură pe teritoriul satului Micăuți, se sustrăgea țeavă fiind încărcată noaptea s-a deplasat la fața locului împreună cu Lilian Carp în jurul orei 24:00. La fața locului a văzut că jumătate de mașină era încărcată. La întrebarea adresată șoferului unde duce țeava, șoferul i-a comunicat că o duce la Rîbnița. A solicitat un document în baza căruia se încarcă țeava și i-a fost prezentat un demers a unei persoane fizice și coordonat de Primarul de Micăuți, Dolghii XXXXXXXXXX, din demersul respectiv reieșea că se permit lucrările pe acel teren. A fost chemată grupa operativă și a fost întocmit proces-verbal, mașina cu țevile încărcate și macaraua urmînd să se deplaseze la Strășeni. Țevile au fost transportate la treapta 3 pe strada Iachir, r. Strășeni. A doua zi a mers la fața locului unde a stabilit cu aproximație distanța unde s-au făcut lucrări, lungimea țevii. O parte din țeavă era la suprafață, lucrări de săpătură au fost executate pe aproximativ 1000 metri, aproximativ 50% erau la suprafață. Din porțiunea respectivă o parte din țeavă, 300 metri lipsea, o parte era țeava de suprafață, aproximativ 500 metri. Menționează că UAT Strășeni i-a fost cauzat prejudiciu deoarece este bun de utilitate publică /Vol.IV, f.d.38-43/;

--suplimentar fiind audiată în ședința instanței de apel martorul, XXXXXXXXXX, a relatat că cu inculpații, Dolghii și Stavila, nu sunt în nici o relație. Nu sunt rude și nu sunt în relații ostile. A fost audiată la urmărirea penală și în instanța de fond, declarațiile date le susține integral. Din anul 2012, a fost contactată în luna august - septembrie privitor la faptul că a fost sustrasă țeava. A fost contactată de locuitorii s. Micăuți. A dispus inventarierea bunurilor, conform Legii nr. 91 bunurile chiar dacă sunt aflate pe teritoriul unei alte localități, erau proprietatea unității administrativ teritoriale Strășeni de nivelul I. Acestea însă nu erau înregistrate la Oficiul Cadastral. În procesul de inventariere a fost înregistrată priza de apă Micăuți și urmau să fie înregistrate fântinile arteziene, respectiv și conexiunile între el în serie.Priza de apă Micăuți este înregistrată la Oficiul Cadastral după Consiliul Strășeni în anul 2012, cînd a început inventarierea. Inventarierea a demarat-o înainte de furt, dar nu a finisat-o. Priza de apă Micăuți este înregistrată, dar fântinile arteziene nu sunt înregistrate. Procesul s-a stopat. Acesta însă figurează în registrul mijloacelor fixe a ÎM „Apă Canal” transmise în 1991-1992.Pînă la ea altcineva a contactat poliția. Ea a scris explicație la poliție. A ieșit la fata locului, unde a fost stabilită o mașină încărcată cu țeavă la fața locului și o macara care le încărca. Cetățenii prezenți, i-au prezentat o permisiune cu semnătura Primarului, Dolghii XXXXXXXXXX. Acest incident a avut loc în anul 2012. Ea nu a discutat cu Dolghii XXXXXXXXXX fiindcă el nu era la fața locului, nici pe urmă nu a discutat cu el. Nu cunoaște exact paguba pricinuită, dar conform documentației din contabilitate se estima la 74000 lei, pentru că țeava avea uzura de 100%. Mașina era deja încărcată, dar din informația cetățenilor era a treia sau a patra mașină cu țeavă. La fața locului, a anunțat poliția, au solicitat un suport unde să parcheze mașina cu țevi. Țevile au fost reținute. Mașina urma să fie parcată pe teritoriul Gospodăriei Comunale Strășeni, dar ea nu a ajuns acolo atunci noaptea. Trebuia să fie depozitată acolo, mașina s-a pomit spre Strășeni. La ora 05:00 cînd s-a apropiat de întreprindere, mașina nu era acolo și nici țevile. Atunci iar a contactat comisarul Saca și i-a spus că mașina s-a pierdut pe drum cu tot cu țevi. Țevile date apoi au fost depistate. La ora 08:00 dimineața mașina a fost găsită cu țevi la cariera Micăuți. De la Micăuți, a dat indicații ca mașina să se deplaseze în Strășeni, unde a fost descărcată țeava. Țevile sunt descărcate pe teritoriul treapta 3 pe teritoriul ÎM „Apă Canal” Strășeni, acestea pînă acum sunt depozitate acolo. Ea a mers personal cu transportul care este paralel magistralei. Ei au mers pe porțiunea care a fost sustrasă în noaptea respectivă, au măsurat, dar nu poate să își aducă aminte. A fixat metrajul în demersul depus la poliție. Nu își amintește, dar crede că nu a depus Consiliul Strășeni acțiune civilă. A măsurat doar șanțul. Metrajul țevelor depozitate la „Apă Canal” au fost măsurat. Șanțul săpat era mai mare, iar o parte din el era astupat /Vol.V, f.d.61-62/;

--declarațiile martorului, XXXXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond a comunicat că în luna august 2012 a fost telefonat de către șeful său, Igor Cucuș, întreprinderea căruia se ocupă cu cumpărarea fierului uzat, care i-a comunicat că o să se apropie de el o persoană pe care trebuie să o urmeze să încarce ceva de la Micăuți. Acea persoană este inculpatul, Stavila Andrei. Au ajuns în satul Micăuți după masă, orele 14:00 - 15:00 au oprit la marginea drumului și i-a spus să aștepte și cînd deja se întuneca-se afară a tras mașina lîngă țevi și a început să încarce și în acest timp a venit poliția și i-a spus să rămînă pe loc pînă a doua zi dimineață cînd a fost dus la Strășeni. La fața locului era o macara și un tractor, altă tehnică nu era. Nu se făceau săpături însă se strîngeau țevile

care erau deasupra săpăturilor, lângă șanțuri. Nu ține minte câte țevi erau încărcate în remorcă, erau țevi groase din fier de 10, 11 metri. Când a venit poliția a înțeles că țevile respective se sustrăgeau, iar la întrebarea adresată lui Stavila Andrei, ultimul a comunicat că el răspunde de țevă și că este a lor. Nu cunoaște unde urmau să fie duse țevile însă știe că metalul de obicei îl duce la Rîbnița. În acea perioadă el transporta metal uzat în fiecare zi la Rîbnița. Menționează că o singură dată s-a făcut încărcătura de țevi, cu el nu s-au mai făcut alte transportări. Au fost încărcate 11-12 bucăți de țevă și la fața locului au mai rămas 2-3 țevi /Vol.IV, f.d.45-46/;

--suplimentar, fiind audiat în ședința instanței de apel, martorul, XXXXXXXXXX, a comunicat că a fost audiat la urmărirea penală și în instanța de fond, declarațiile date le susține integral. Pe Stavila Andrei îl cunoaște la față, iar pe Dolghii XXXXXXXXXX nu-l cunoaște. Nu sunt în nicio relație. Activa în calitate de șofer, dar nu era angajat oficial. Era șofer pe camionul altei persoane. Staționa pe strada Calea Basarabiei. Stăpînul mașinii i-a spus că se va apropia un băiat și vor merge să încarce fier uzat. De el s-a apropiat Stavila Andrei și a mers cu el la încărcat la Micăuți, Strășeni. A încărcat țevi vechi. Ele erau extrase din pămînt. Stavila Andrei și încă cîțiva oameni le extrăgeau. Dirija tot Stavila Andrei. Era un excavator la fața locului. În mașină a încărcat 10-12 țevi cu lungimea 10-11 metri. Diametrul era mare dar nu îl cunoaște precis. Nu le-a dus nicăieri, era seara cînd camionul era încărcat, a venit poliția și i-a stopat. Polițistul a stat cu el acolo și dimineața le-a transportat la Strășeni la „Apă Canal” unde le-a descărcat pe teritoriul „Apă Canal” Strășeni, apoi el cu camionul a plecat. Pe inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXX, nu-l cunoaște și nu l-a văzut. Prima dată și unica dată s-a deplasat la Micăuți. Țevile urmau să fie transportate la Rîbnița la Metal Feros, dar nu știe pentru ce anume. Urma să le transporte singur. La momentul reținerii mașinii cu țevi nu avea careva acte pe țevi. Urma să cîntărească țevile pe loc, apoi i se eliberează tonajul pentru acele țevi. S-a uitat la șanțul de unde erau extrase țevile. În afară de țevile încărcate, îi pare că au mai rămas țevi care nu erau încărcate, dar nu ține minte precis/Vol.V, f.d.63-64/;

--declarațiile martorului, XXXXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond a comunicat că aproximativ cu trei ani în urmă, la sfîrșitul lunii august, fiind consilier în s. Micăuți a mers într-o dimineață la Primărie unde Bușila Ala, Grișciuc Nadejda și Chilian Ion i-au spus că se sustrag țevi. A mers direct încolo, pe lan, pe teritoriul între s. Saca și s. Drăsliceni și a văzut că se fac lucrări. Acolo era inculpatul, Stavila Andrei, un sudor pe nume, Chilian Ion. S-a întors la Primărie și a rugat să fie sunați toți consilierii. Ulterior, peste vreo două ore a fost telefonat de către consilierul, XXXXXXXXXX, cu care a mers la fața locului unde era Stavila Andrei, lucrau. XXXXXXXXXX a vorbit cu tractoristul care a oprit lucrul și a fost chemată poliția. Polițiștii au scris careva foi însă de fața lor nu au fost prezentate careva acte. A discutat cu Stavila Andrei care i-a spus să întrebe Primarul deoarece are document de la Primar care permite să fie făcute săpături. La fața locului erau persoane care săpau pentru a scoate țevă. Țevile erau scoase la mal, erau vreo 4 bucăți tăiate, de aproximativ 6-8 metri. Lungimea șanțului era de 200 - 300 metri. Mai era un șanț cu lungimea de aproximativ 800 metri din care se tăia țeva. Comunică că nu cunoaște cine este proprietarul țevii însă pe teritoriul satului Micăuți se află priza de apă a cărei director este, Cavcaliuc Ion /Vol.IV, f.d.48-49/;

--suplimentar fiind audiat în ședința instanței de apel, martorul, XXXXXXXXXX, a comunicat că în instanța de fond și la urmărirea penală a dat declarații, și declarațiile date le susține pe deplin. Pe Dolghii XXXXXXXXXX îl cunoaște, dar nu sunt rude. Nu sunt în relații ostile. Pe Stavila Andrei îl cunoaște, sunt în relații normale. La acel moment era consilier în satul Micăuți de la partidul democrat. Referitor la excavarea țevilor nu a vorbit cu Primarul. A vorbit cu Stavila Andrei referitor la excavarea țevilor și el i-a comunicat că este cu acordul Primarului. Pe Stavila Andrei l-a cunoscut anterior excavării țevilor, el este din satul său de baștină. Când a venit la fața locului, țevile erau deja excavate. Nu ține minte câte țevi erau excavate, erau multe. Nu cunoaște dacă președintele consiliului a cerut vre-o explicație de la Primarul, Dolghii XXXXXXXXXX. Organele de poliție le-a chemat el și Ștefan Grosu, care era consilier raional. *Traseul săpat are mai puțin de un kilometru* /Vol.V, f.d.54/;

--declarațiile martorului, XXXXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond a relatat că cu aproximativ doi ani în urmă se afla la punctul de colectare a metalului care se află între s. Măgdăcești și s. Ratuș. Rotundu Ion i-a adus niște țevă cu diametrul de 400 - 500 cm., pe care a primit-o și i-a achitat-o. Țeva era din metal simplu, fier, smolită, de 2 - 3 metri cu tot cu șuber adusă într-o mașină „3HA” și a fost cîntărită la Pașcani deoarece cîntarul său este prea mic pentru așa volume. Țevile au fost aduse de două ori, la o diferență de 2 - 3 săptămîni, prima dată au fost aduse trei țevi, a doua oară două șubere cu capetele de țevă. Prețul unui kilogram de fier la acel moment era de 1,50 - 1,60 lei. Țevile le-a procurat de la Ion Rotundu. Consideră că țevile au fost aduse de la Micăuți deoarece Ion Rotundu este din Micăuți, erau țevi de la apă /Vol.IV, f.d.51-53/;

--suplimentar fiind audiat în ședința instanței de apel, martorul, XXXXXXXXXX, a relatat că în instanța de judecată și la urmărirea penală a dat declarații, și declarațiile date le susține pe deplin. Stavila Andrei niciodată nu i-a adus fier uzat. Țevile nu au fost aduse la ei la societate ca fier uzat. Țevile au fost confiscate la Strășeni. Țevile trebuiau să ajungă la el dar nu au ajuns fiindcă mașina a fost reținută și arestată de poliție. Stavila Andrei nu i-a adus țevi, țevile au fost aduse de Rotundu Ion. Odată i-au fost aduse țevi. Nu ține minte dacă au mai fost aduse țevi, dar au fost aduse de Rotundu Ion. Poate au fost aduse trei țevi. Confirmă că este semnătura sa în declarațiile de la f.d.120, Vol.I. Țevi de 2 metri lungime confirmă că i-au fost aduse. A doua oară Stavila Andrei i-a adus țevi de acasă /Vol.V, f.d.71/;

--declarațiile martorului, XXXXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond a relatat că în anul 2012 era ofițer de investigații a postului Lozova. În anul 2012, luna august-septembrie fiind implicat în grupa operativă a Inspectoratului de Poliție Strășeni a fost informat de către ofițerul de serviciu că este necesar de a se deplasa în s. Micăuți deoarece careva persoane sustrag țevi metalice. La fața locului grupa operativă deplasîndu-se în plină componentă pe un imaș în apropierea satului Micăuți au fost depistate cîteva persoane și s-a stabilit un excavator care efectua săpături și un camion de model „Kamaz” pentru transportarea țevilor. O parte din țevi erau parțial scoase la suprafață, o parte ridicate pentru a fi tăiate. Excavatorul făcea săpături. Săpăturile erau de cîteva sute de metri, țevile erau din metal, aveau un strat de rugină și smoală la suprafață. La fața locului s-au petrecut toate măsurile necesare însă careva date concrete nu ține minte. Persoanele la fața locului au fost identificate și audiate. Acele persoane au recunoscut că săpăturile erau făcute de ei. La fața locului se afla inculpatul, Stavila Andrei, care a fost audiat fiind întocmită o declarație în acest sens. Tractoristul a recunoscut că săpăturile erau efectuate de el /Vol.V, f.d.55-58/;

--declarațiile martorului, XXXXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond a comunicat că în perioada anului 2012 deținea funcția de ofițer de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Strășeni. Fiind implicat în grupa operativă au fost solicitați la fața locului printr-o solicitare telefonică. Aîmînd la fața locului. au aîmns de un cîmp unde era tehnică. un autocamion de model

„Kamaz” și o macara care efectua lucrări de săpare. XXXXXXXXXX la fel era implicat în grupa operativă. Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07 septembrie 2012 l-a întocmit el, iar lungimea șanțului de aproximativ 500 metri a constatat-o el personal în urma măsurărilor cu pasul /Vol.V, f.d.60-62/;

--**declarațiile martorului, XXXXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond** a menționat că activează în calitate de maestru la ÎM „XXXXXXX” Strășeni și în anul 2014 a primit indicații de la directorul, XXXXXXXXXX, să se deplaseze pentru a măsura distanța țevilor sustrate din anul 2012. A folosit ruleta și a constatat că distanța șanțului era de circa 1000 metri, iar în șanț nu era țevă deși trebuia să fie. Cu el la fața locului a fost contabilul, LuțaRodica și șoferul, Năzări Andrei /Vol.V, f.d.64-67/;

--**declarațiile martorului, XXXXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond** a relatat că într-o vară cu câțiva ani în urmă inculpatul, Andrei Stavila, a venit la el la birjă la Chișinău unde activează pe un tractor pentru a-1 angaja să efectueze anumite lucrări, și anume, a săpa un șanț în s. Micăuți, r. Strășeni, pentru a scoate o țevă de metal. A început lucrările iar datoria sa era să sape unde indica Stavila Andrei care îi aducea motorină și toate necesare. Când a venit el, acolo nu era săpat nimic, el a lucrat 2-3 zile și a săpat aproximativ 300-400 metri dar nu este sigur. La un moment dat, la fața locului a venit poliția care a luat toate țevile așa cum erau ele încărcate într-un camion de tonaj și le-a dus la Strășeni. După aceasta el a fost obligat să astupe restul șanțului din care țeva încă nu fuse-se excavată - circa 100-200 metri. Pentru serviciul prestat i s-a promis 250-300 lei pe oră, iar el a lucrat câte 8-9 ore pe zi, însă nu a primit nici un ban de la Stavila Andrei. Indică că Stavila Andrei i-a dat o foaie pe care era menționat că poate lucra, era ștampilată și semnată, poate era a Primarului. Nu a indicat că ar fi văzut mai multe mașini să fie încărcate cu țevile care erau scoase din șanțul care îl săpa, cu excepția camionului care a fost reținut de poliție /Vol.V, f.d.69-71/;

--**declarațiile martorului, XXXXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond** a comunicat că anterior a activat în calitate de inginer tehnic la Gospodăria Comunală Strășeni iar după aceasta, în perioada 1991-1994 director la ÎM „Apă Canal” Strășeni. Actualmente este director al Gospodăriei comunale Strășeni. Cunoaște că priza de apă Micăuți a fost construită în anii 1976-1978 cu scopul de a aproviziona partea industrială a r. Strășeni, toate țevile erau din metal cu diametrul între 86-515 mm și adâncimea în pământ în medie 1 metru. Până în ziua de azi acel traseu nu a fost schimbat și el trebuie să existe în realitate. Ultima dată când s-a făcut intervenție tehnică la treapta nr. 1 Micăuți a fost în anul 2007 când se examina un proiect de a utiliza țeava existentă pentru a introduce o altă țevă cu diametrul mai mic în interiorul țevii existente. Au fost făcute mai multe săpături și s-a confirmat că țeava exista la acel moment. Careva alte proiecte în legătură cu acel traseu nu au fost implementate așa că și acum țeava trebuie să existe /Vol.V, f.d.73/.

18. De asemenea, procurorul a indicat că vina inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXX, în comiterea infracțiunii incriminate se dovedește și prin următoarele probe scrise, și anume:

--**procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 07 septembrie 2012**, conform căruia s-a cercetat locul comiterii infracțiunii și anume pășunea din marginea s. Micăuți, r. Strășeni, unde în cadrul cercetării la fața locului s-a stabilit un excavator - tractor de modelul K580 cu n/i C H 600 din spatele căruia este montat un căuș destinat lucrărilor de săpat în pământ. De la căușul dat a fost depistat săpat în pământ un canal cu dimensiunea de 90x90 cm cu lungimea de aproximativ 500 metri /Vol.I, f.d.17-25/;

--**procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 11 septembrie 2012**, conform căruia s-a cercetat locul comiterii infracțiunii și s-a stabilit, că la un km distanță de s. Micăuți, r. Strășeni, se află un autocamion de model „XXXXXXX” cu n/i XXXXXXXXXX cu remorcă și numere de înmatriculare C AP 492 în care se aflau mai multe țevi metalice cu diametre și lungimi mari, care erau încărcate cu o macara de model „Zil” cu n/i CR AK 542 /Vol.I, f.d.37-51/;

--**procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 26 septembrie 2012**, conform căruia s-a cercetat porțiunea de teren din marginea s. Micăuți, r. Strășeni, din apropierea iazului din s. Micăuți amplasat în spatele gospodăriei lui Cavcaliuc Ivan XXXXXXXXXX, unde la o distanță de 3 metri de la gardul gospodăriei ultimului s-a depistat o țevă metalică cu diametru de 400 și grosimea de 6 mm., și lungimea de 7,5 metri /Vol.I, f.d.56-58/;

--**procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabela anexă din 13 decembrie 2012**, conform căruia în s. Măgdăcești, r. Criuleni, s-a cercetat punctul de colectare a metalului uzat SRL „Grădina Moldovei”, unde au fost depistate trei țevi metalice cu lungimea de 2 metri și diametrul de 50 mm /Vol.I, f.d.113-117/;

--**procesul-verbal de examinare a obiectului din 24 decembrie 2012**, conform căruia s-a examinat un metru de țevă din metal cu diametru de 400 mm și grosimea de 6 mm. În cadrul examinării cu ajutorul cântarului model „Pocitovii” fiind cântărită țeava s-a constatat că un metru de țevă cu diametru de 400 mm și grosimea de 6 mm are masa totală de 59,30 kg /Vol.I, f.d.144/;

--**ordonanța de recunoaștere ca corp delict din 18 februarie 2013**, conform căreia a fost recunoscut ca corp delict țevile metalice examinate în cadrul proceselor-verbale de cercetare la fața locului din 07 septembrie 2012, 11 septembrie 2012 și 26 septembrie 2012 /Vol.I, f.d.170/;

--**ordonanța de recunoaștere ca corp delict din 18 februarie 2013**, conform căreia a fost recunoscut ca corp cererea în original din 03 septembrie 2012 adresată Primarului s. Micăuți, XXXXXXXXXX Dolghii, semnată de Stavila Andrei pe care este aplicată ștampila cu inscripția „Primarul comunei Micăuți”, pe care în partea stângă sus a cererii este aplicată viza primarului com. Micăuți cu inscripția „se acceptă cu respectarea strictă angajamentelor asumate” datată și semnată la 03 septembrie 2012/Vol.I, f.d.171/;

--**raportul înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni la 07 septembrie 2012**, cu nr. 20123304474 în baza informației telefonice a lui XXXXXXXXXX locuitor al s. Micăuți, r. Strășeni, pe faptul că la data de 07 septembrie 2012 persoane necunoscute taie și încarcă țevi de metal pe care le transportă într-o direcție necunoscută /Vol.I, f.d.16/;

--**demersul ÎM „Apă Canal” Strășeni**, prin care se confirmă faptul că la data de 08 septembrie 2012 de pe sectorul de apeduct dintre fântînile arteziene al prizei de apă din sat Micăuți, r. Strășeni, a fost sustrasă țevă de apeduct pe o porțiune de 1 km, de

unor munciri arteziene la prizele de apă din sat. Micăuți, r. Strășeni, a fost susținuț țeava de apeduct pe o porțiune de 1 km, de persoane necunoscute /Vol.I, f.d.31/;

--**raportul înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni la data de 11 septembrie 2012**, cu nr. 20123304548 în baza informației telefonice a membrilor Partidului Liberal din r. Strășeni, pe faptul că la data de 11 septembrie 2012, persoane necunoscute, scot țevi de la apeductul din s. Micăuți, r. Strășeni /Vol.I, f.d.34/;

--**informația ÎM „Apă Canal” Strășeni din 13 septembrie 2012**, prin care se confirmă faptul că țeava metalică a fost transmisă în gestiunea ÎM „Apă Canal” Strășeni, prin actul de primire-predare de către ÎM „DPGCL” Strășeni /Vol.I, f.d.91/;

--**actul de transmitere și primire**, conform căruia s-a stabilit, că Gospodăria comunală și locuințe a transmis la balanța Întreprinderea de Stat de apeduct și canalizare Strășeni următoarele bunuri: artezienele, stațiile de pompare a apei, rețelele de apă și rețelele de canalizare /Vol.I, f.d.96/;

--**informația parvenită de la SC „ANVI-PRIM” SRL**, care confirmă faptul că în luna septembrie 2012 un kg. de fier uzat este procurat la prețul de 1,70 lei /Vol.I, f.d.143/;

--**extrasul din registrul c. 123 „Mijloace fixe” a ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni**, prin care se confirmă faptul că ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni deține la balanță rețea de apă, stația de pompare Micăuți și fântini arteziene cu valoarea de bilanț 288198 lei /Vol.I, f.d.70/;

--**actul de constatare din 18 septembrie 2014 a comisiei ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni**, formată din directorul ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, Constantin Costov, contabil-șef, Rodica Luța, și maistrul sectorului de canalizare, XXXXXXXXXXXX, confirmă căruia s-a stabilit că a fost sustrasă țeavă metalică a apeductului de alimentare a rezervoarelor treptei 1a, Micăuți cu lungimea de 700 metri și diametrul de 426 mm., confecționată din oțel. Prețul unui metru de țeavă constituie suma de 106.74 lei, iar valoarea totală a traseului sustras constituie suma de 74714 lei /Vol.II, f.d.71/;

--**corpurile delictive**: 1) 12 țevi metalice care se păstrează pe teritoriul „XXXXXXXXXX” Strășeni, o țeavă metalică cu diametru de 400 mm., grosimea de 6 mm., și lungimea de 7.5 metri care se păstrează la Cavaliuc Ivan XXXXXXXXXXXX; 2) Originalul cererii din 03 septembrie 2012 adresată Primarului c. Micăuți, XXXXXXXXXXXX Dolghii, semnată de Stavila Andrei este anexată la cauză penală/Vol.I, f.d.53/.

19. Colegiul Penal analizând probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, consideră că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpaților, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM, corect stabilind că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni, totodată just constatând că acțiunile lui Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX nu constituie fapta infracțională de depășire a atribuțiilor de serviciu, constituind de fapt o contravenție prevăzută de art. 313 Cod Contravențional al RM.

20. Colegiul Penal reține că conform materialelor cauzei penale se atestă că lui Stăvilă Andrei XXXXXXXXXXXX i se incriminează comiterea faptei infracționale de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții mari, iar inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, i se incriminează comiterea aceleiași fapte în complicitate, lucru care însă în cele din urmă nu și-a găsit confirmare, în situația în care întreg probatoriul administrat la caz arată cert doar asupra faptului că sustragerea de facto nu a fost realizată în forma incriminată de către procuror, în contextul în care inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, a prezumat că sapă țevile în baza permisiunii Primarului s. Micăuți, r. Strășeni, astfel ultimul conținând pe acțiuni legale ale sale și mizând pe respectarea legislației în acțiunile sale, cu atât mai mult în lipsa constatării cu certitudine a cuantumului exact al prejudiciului cauzat, dar și însuși nestabilirii clare a calității de parte vătămată la caz.

De rînd cu cele enunțate, instanța de apel reiterează și faptul că organul de urmărire penală eronat a stabilit existența faptei infracționale de depășire a atribuțiilor de serviciu de către inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, în contextul nestabilirii faptului cauzării daunelor în proporții considerabile de către acesta intereselor ocrotite de lege, cu atât mai mult că de fapt, ca temei de tragere a acestuia la răspundere ar servi comiterea faptei de sustragere pe ascuns, deși la caz, s-a stabilit că fapta lui Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX nu este plasată sub incidența legi penale.

Așa fiind, în cele ce succed, instanța de apel va desfășura constatarea efectuată supra.

21. Colegiul Penal, reiterează că conform art. 6 alin. (1) Cod Penal al RM, „persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție”.

În virtutea prevederilor art. 8 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală al RM, „alin. (1) persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Alin. (2) nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Alin. (3) concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului”.

În conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală al RM „alin. (1) sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării indecătorești vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de

...în cazul în care, în urma cercetării judecătorești, fapta inculpatului în cauză este învinuită și este confirmată prin existența de probe cercetate de instanța de judecată. Alin. (2) sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Alin. (3) declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată. Alin. (4) sentința de condamnare se adoptă: pct. 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; pct. 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul Penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit. a), b), c), e), f) și g) din Codul Penal; pct. 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție”.

Iar în contextul art. 6 par. 1) și 2) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în 10 11 măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”.

În acest context, este de evidențiat că prin Hotărîrea nr. 21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituțională a statuat cu titlu de principiu că:

„27. [...] regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție.

[...]

36. În același sens, Curtea reține că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu îi profită celui acuzat (*in dubio pro reo*).

[...]

46. De asemenea, articolul 6 din Convenția Europeană garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzații penale.

47. Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Saunders v. Marea Britanie* din 17 decembrie 1996, § 68).”

În același timp, Colegiul Penal reiterează că, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărîrea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei*, *Higgins contra Franței* din 1998, *Helle contra Finlandei* 1997 și *Boldea contra României* din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărîrile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărîrii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

21. Mai mult, Colegiul Penal remarcă că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală al RM.

22. Avînd în vedere cele expuse mai sus, Colegiul Penal nu identifică probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma existența în acțiunile lui Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXXX a faptei infracționale incriminate de furt, dar și faptul plasării acțiunilor inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, sub incidența normei de depășire a atribuțiilor de serviciu.

23. În acest context, Colegiul Penal va nota că în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate suficiente probe ce să demonstreze cu certitudine și indubitabil existența faptei infracționale de furt, cu atît mai mult că organul de urmărire penală nu a întreprins careva acțiuni concrete pentru a dovedi că inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXX, ar fi acționat cu intenție directă și ar fi avut anume scopul de cupiditate, dar și nu a administrat nicio probă ce ar demonstra complicitatea inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, la sustragerea pe ascuns a țevilor de in s. Micăuți, r. Strășeni.

De rînd cu cele evidențiate supra, instanța de apel mai reiterează și însuși faptul că în cadrul urmăririi penale, procurorul pripit a concluzionat că acțiunile inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, s-ar plasa sub aspectul legii penale, la capitolul pretensei depășiri a atribuțiilor de serviciu, în situația în care totalitatea probatoriului administrat la caz, arată lipsa constatării exacte a cauzării prejudiciului în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice sau juridice, în situația existenței Hotărîri Curții Constituționale nr. 22, din 27 iunie 2017, „privînd excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 328 alin. (1) Cod Penal al RM”.

Așa dar, în virtutea art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală al RM, „organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea”.

Conform art. 252 Cod de procedură penală al RM, „urmărire penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia”.

Iar din economia rigorilor art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului”.

Reiterând aceste rigori de drept, Colegiul Penal determină că în acest caz, organul de urmărire penală a înaintat învinuirea lui Dolghii XXXXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, axându-se doar pe unele constatări contradictorii, la capitolul actului de constatare din 18 septembrie 2014, cât și a relatărilor reprezentantului părții vătămate, dar și ale martorului, XXXXXXXXXXXX, cât și XXXXXXXXXXXX, or, existența unor circumstanțe care combat esențial aceste relatări arată cert existența temeiurilor de achitare a inculpaților, în contextul unei învinuiri bazate exclusiv pe presupuneri.

Față de cele ce preced, instanța de apel va reține că efectuarea unei anchete ineficiente afectează grav dreptul părților asupra unui proces echitabil, consacrat de art. 6 CEDO, iar nemijlocit la caz atrage pronunțarea unui act judecătoresc de achitare, act pronunțat absolut legal și just de către instanța de fond, soluție care în viziunea instanței de apel este corectă și corespunzătoare stării de fapt constatate la caz.

Convenția Europeană reglementează în principal drepturi substanțiale, pe care statele s-au obligat conform art. 1 să le asigure tuturor persoanelor ce se află sub jurisdicția sa.

Jurisprudența CEDO atestă în acest sens că, „statul este responsabil pentru omisiunile autorităților cărora le-a delegat sarcini în vederea respectării drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului și care nu au întreprins măsuri prompte și adecvate în vederea executării acestora”. Instanțele de judecată vor ține cont de faptul că deciziile, acțiunile/inacțiunile autorităților de stat, autorităților administrației publice locale, ale persoanelor cu funcții de răspundere, judecătorului, inclusiv a ofițerului de urmărire penală și a procurorului, trebuie să corespundă nu doar legislației Republicii Moldova, dar și principiilor generale unanim recunoscute, normelor dreptului internațional, tratatelor internaționale ratificate de Republica Moldova, inclusiv CEDO și Protocoalele sale în interpretarea Curții Europene (art.4 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova). Sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor CEDO revine instanțelor naționale. Astfel la judecarea cauzelor instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea penală sau actul, care urmează a fi aplicat, și care prevede drepturi și libertăți proclamate de CEDO sunt compatibile cu prevederile acesteia.

24. Așa dar, cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 186 Cod Penal al RM, urmează a fi relatate următoarele împrejurări:

Astfel, **obiectul material** al furtului îl formează bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 186 Cod Penal al RM are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; modul ascuns. Specificul furtului, în raport cu celelalte infracțiuni săvârșite prin sustragere, constă tocmai în modul ascuns (clandestin) de comitere a faptei.

În acest sens, instanța de apel reiterează că întreaga învinuire este bazată exclusiv pe pretinsele acțiuni ilegale de sustragere pe ascuns a țevilor, ce ar fi fost comisă de către inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, în complicitate cu inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, concluzie total nedemonstrată de către organul de urmărire penală, or, la caz, nu și-a găsit confirmare întreaga învinuire pe acest fapt, cu atât mai mult învinuirea fiind bazată pe unele presupuneri și concluzii vagi ale procurorului.

Așa fiind instanța de apel va reține că contrar circumstanțelor invocate în învinuire se rețin nemijlocit circumstanțele relatate de către inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, cât și de către inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, în acest sens reținându-se că sustragerea de facto nu a avut loc ca faptă infracțională realizată nemijlocit în circumstanțele reiterate în învinuire.

Așa fiind, inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, fiind audiat în ședința instanței de fond a declarat că a mers la Primăria s. Micăuți, r. Strășeni, pentru a găsi soluția de referință la pompa de apă care s-a ars în regiunea unde domiciliază, Primarul i-a spus că pompa este arsă și nu pot face nimic și unica soluție este să procure o pompă nouă, la ce el i-a propus să-i permită să scoată niște țevă să o ducă la fier uzat pentru a putea cumpăra o pompă nouă, la ce Primarul, Dolghii XXXXXXXXXXXX, i-a spus că, cu aceste întrebări urmează să se adreseze la ÎM „Apă Canal” și să găsească singur ieșire din situație. A venit la Strășeni și a discutat cu XXXXXXXXXXXX, directorul ÎM „Apă Canal” Strășeni, la ce ultimul i-a spus că dacă găsește ceva țevă poate să o scoată că nu este nicio problemă, însă nu este sigur că este țevă acolo, a mai spus că țevile nu sunt la balanța ÎM „XXXXXXXXXX”, sunt rele și nu funcționează.

În sensul dat, instanța de apel notează că confirmative relatărilor inculpatului, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, sunt nemijlocit circumstanțele invocate de către inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, care de asemenea a comunicat că a fost împuternicit Stavila Andrei cu căutarea soluțiilor. iar într-o zi de dimineață ultimul a venit la Primărie și i-a comunicat că în sectorul

„Chetriș” al satului Micăuți a identificat mai multe capete de țevă la suprafață și a propus ca să fie extrase și vândute acele țevi pentru a acumula resurse financiare pentru procurarea pompei. El l-a direcționat către Constantin Costov - directorul ÎM „Apă Canal” Strășeni pentru a concretiza dacă acele țevi îi aparțin întreprinderii respective sau nu. După această discuție, peste aproximativ 10 zile a mers la Consiliul raional Strășeni, unde și-a hotărât întrebările preconizate, l-a observat pe Stavila Andrei care discuta cu XXXXXXXXXXXX afară și s-a apropiat de aceștia. Ultimii discutau deja despre soarta țevilor de metal din sectorul „Chetriș” al s. Micăuți și el personal l-a întrebat pe XXXXXXXXXXXX dacă se află sau nu aceste bunuri la balanța întreprinderii care o gestionează. La ce XXXXXXXXXXXX i-a comunicat că potrivit actelor normative în vigoare acele țevi au fost casate pe timp când Primar al or. Strășeni era, Valentin Ganea, iar ÎM „Apă Canal” Strășeni nu se folosește de acele țevi de mai bine de 10 ani. XXXXXXXXXXXX i-a comunicat lui Stavila Andrei că poate să meargă să încerce să sape în acea zonă, însă el nu era sigur că acolo mai este ceva țevă. Peste câteva zile de la discuția cu XXXXXXXXXXXX, la Primăria s. Micăuți a fost depusă cererea semnată de către Stavila Andrei care solicita permisiunea de a excava țevă uzată pentru a o comercializa și a procura pompă pentru aprovizionarea sectorului unde el locuia.

Sub aspectul dat, Colegiul Penal va aprecia critic declarațiile martorului, XXXXXXXXXXXX, în primul rând reieșind din faptul că acesta se contrazice în declarații, or, deși ultimul a infirmat discuția între dînsul și inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, martorul a indicat că la fața locului unde se efectuau lucrările nu a fost pentru a constata starea țevilor, nu a transmis niciunui membru al comisiei informația cu privire la lungimea țevii sustrase, deși martorul, XXXXXXXXXXXX, a indicat că informația privind valoarea țevii sustrase i-a fost comunicată anume de către XXXXXXXXXXXX.

Urmează a se reține și faptul că actul de constatare din 18 septembrie 2014 a comisiei ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, formată din directorul ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni Constantin Costov, contabil-șef, Rodica Luța, și maistrul sectorului de canalizare, XXXXXXXXXXXX, s-a stabilit că a fost sustrasă țevă metalică a apeductului de alimentare a rezervoarelor treptei 1a, Micăuți cu lungimea de 700 metri și diametrul de 426 mm., confecționată din oțel, însă la caz, lipsesc careva date confirmative faptului dat, în lipsa unui act clar ce ar constata valoarea țevii și nemijlocit cuantumul prejudiciului, în lipsa unui raport de expertiză ce ar stabili cu exactitate valoarea prejudiciului ce ar fi fost cauzat, și cu atît mai mult în contextul nestabilirii de către organul de urmărire penală a calității de parte vătămată la caz.

Mai mult ca atît, martorul confirmînd că nu a fost la fața locului s-a contrazis față de declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, unde ultimul a indicat că a mers la fața locului, astfel că dînsul a și infirmat poziția privind măsurarea țevilor, indicînd și în instanța de apel că el nu a văzut cine a măsurat țeava, indicînd că a mers la fața locului unde a stabilit distanța pe care s-au efectuat lucrări de excavare și nemijlocit a constatat distanța de excavare de 1000 metri.

În continuare, instanța de apel reiterează și faptul că inculpatului, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, nu i se poate incrimina nemijlocit sustragerea țevii, în contextul în care acesta cît și martorii audiați au confirmat faptul că dînsul a efectuat lucrările de excavare și extragere a țevilor în baza permisiunii Primarului s. Micăuți, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX.

Astfel, conform originalului cererii din 03 septembrie 2012 adresată Primarului s. Micăuți, XXXXXXXXXXXX Dolghii, se atestă că aceasta este semnată de Stavila Andrei pe care este aplicată ștampila cu inscripția „Primarul comunei Micăuți”, pe care în partea stîngă sus a cererii este aplicată viza Primarului com. Micăuți cu inscripția „se acceptă cu respectarea strictă angajamentelor asumate” datată și semnată la 03 septembrie 2012.

În acest sens, instanța de apel reiterează că în cazul de față, inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, a acționat bazîndu-se pe permisiunea din partea Primarului s. Micăuți, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, și în sensul dat, organul de urmărire penală nu a stabilit corect fapta infracțională, efectuînd încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, ce nu corespunde nemijlocit acțiunilor ultimului, nefiind constatată pretinsa ilegalitate a cererii conform căreia i se permite efectuarea lucrărilor de excavare și extragerea țevilor.

De altfel urmează a se menționa și însuși faptul că inculpatului, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, nu i se poate incrimina fapta infracțională de sustragere pe ascuns a bunurilor, în contextul în care dînsul a efectuat aceste lucrări avînd la bază permisiunea Primarului, și cu atît mai mult acesta avînd această permisiune a prezumat că acționează în cadrul legal, însă dînsul nu poate fi obligat să cunoască corectitudinea și legalitatea permisiunii eliberate de către Primarul, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, or, ultimul în calitate de exponent al puterii executive locale acționează în vederea soluționării problemelor care apar în localitatea condusă de către el și în cele din urmă, primarul acceptînd soluționarea problemei privind pompa de apă arsă în modul indicat de către Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, circumstanța dată exclude răspunderea penală pentru o faptă de furt incriminată în modul la caz.

Subsidiar, instanța de apel reține că confirmative faptului că inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, nu a cunoscut despre caracterul ilegal al permisiunii de a efectua lucrări de excavare și extragere a țevilor sunt și nemijlocit relațiile martorului, XXXXXXXXXXXX, care a comunicat că Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX i-a dat o foaie pe care era indicat că poate efectua lucrări de excavare, iar pe această foaie era semnătura și ștampila Primarului s. Micăuți, totodată martorul, XXXXXXXXXXXX, a reiterat și acesta că la apariția colaboratorilor de poliție, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX le-a comunicat că anume dînsul este responsabil de țevi și că îi aparțin.

De asemenea confirmative în același context sunt și relațiile martorului, XXXXXXXXXXXX, care a afirmat că deplasîndu-se la fața locului, a discutat cu Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX care i-a comunicat că are permisiunea din partea Primarului s. Micăuți de a efectua lucrările de excavare și extragere a țevii, fapt reiterat și de către martorul, XXXXXXXXXXXX, care a afirmat că a venit la fața locului, unde Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX i-a prezentat cererea care era avizată de către Primarul s. Micăuți, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, cu atît mai mult că aceleași declarații le-a dat și martorul, XXXXXXXXXXXX, care la fel s-a deplasat la fața locului și la întrebat pe Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX dacă are acte ce-i permit efectuarea lucrărilor de excavare, la ce Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX i-a prezentat o foaie cu permisiunea semnată de către Primar în colțul stîng al foii.

De continuare, instanța de apel reiterează și faptul că infracțiunea de furt este o **infracțiune materială**, și ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa

dorință.

Latura subiectivă a faptei incriminate la art.186 Cod Penal al RM se XXXXXXXXXXifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, obligatorie pentru calificarea faptei este prezența scopului de cupiditate.

Sub aspectul acestor circumstanțe, instanța de apel reiterează că la caz, organul de urmărire penală nu a administrat nicio probă ce ar adevări cu certitudine existența intenției în acțiunile inculpaților, în primul rând, reieșind din faptul că cum s-a reiterat anterior, inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXX, efectuând lucrările de excavare și extragere a țevii, bazându-se pe permisiunea prezumată de către el legală eliberată de către Primarul s. Micăuți, r. Strășeni, acesta nu a avut intenția de sustragere a țevilor, iar acțiunile sale s-au desfășurat sub egida Primarului și anume în vederea înlăturării unei probleme, de referință la aprovizionarea cu apă potabilă a caselor din regiunea unde locuiește inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXX.

Sub aspectul dat, Colegiul Penal notează că martorul, XXXXXXXXXX, a comunicat în ședința instanței de fond și apel că nu ține minte dacă i-au arătat vre-un act însă ține minte foaia cu permisiunea semnată de Primar, permisiunea era în colțul stîng al foii, totodată martorul, XXXXXXXXXX, a comunicat că a doua zi a mers la fața locului unde a stabilit că era săpătură pe șes, tehnică nu era, nu era nimic. Era șanț săpat, o parte era cu țeavă și o parte era fără țeavă, s-a săpat aproximativ 1000 metri. Era săpat cu excavatorul, era țeavă scoasă la mal, țeavă de metal cu diametrul de 425 cm. Din țevile care erau la mal o parte s-au sechestrat de poliție și stau la stația de pompare, o altă parte a fost dusă la o întreprindere ce primește metal uzat. Atunci a stabilit lungimea țevii, ulterior a fost făcut un act, s-a stabilit de către specialiști lungimea, uzura țevii de circa 90%. Țeava era de oțel, făcea legătura între fîntîni și stația de pompare Micăuți. La fața locului s-au făcut însemnări după care s-a întocmit un act semnat din numele său, datele i-au fost date de la contabilitate, membrii comisiei au făcut măsurările. Nu cunoaște de ce actul de constatare a fost semnat în anul 2014 și nici de ce paguba a fost constatată peste doi ani după sustragere.

De asemenea martorul, XXXXXXXXXX, a comunicat că țevile au fost transportate la treapta 3 pe strada Iachir, r. Strășeni, a doua zi a mers la fața locului unde a stabilit cu aproximație distanța unde s-au făcut lucrări, lungimea țevii, o parte din țeavă era la suprafață, lucrări de săpătură au fost executate pe aproximativ 1000 metri, aproximativ 50% erau la suprafață, iar din porțiunea respectivă o parte din țeavă, 300 metri lipsea, o parte era țeava de suprafață, aproximativ 500 metri. Menționează că UAT Strășeni i-a fost cauzat prejudiciu deoarece este bun de utilitate publică.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel reiterează ca fiind confirmative lipsei laturii subiective și relatările martorului, XXXXXXXXXX, care a comunicat că au ajuns în satul Micăuți după masă, orele 14:00 - 15:00 au oprit la marginea drumului și i-a spus să aștepte și cînd deja se întuneca-se afară a tras mașina lângă țevi și a început să încarce și în acest timp a venit poliția și i-a spus să rămînă pe loc pînă a doua zi dimineață cînd a fost dus la Strășeni. La fața locului era o macara și un tractor, altă tehnică nu era, nu se făceau săpături însă se strîngeau țevile care erau deasupra săpăturilor, lângă șanțuri. La fel martorul a comunicat că nu ține minte cîte țevi erau încărcate în remorcă, erau țevi groase din fier de 10, 11 metri, iar cînd a venit poliția a înțeles că țevile respective se sustrăgeau, iar la întrebarea adresată lui Stavila Andrei, ultimul a comunicat că el răspunde de țeavă și că este a lor, nu cunoaște unde urmau să fie duse țevile însă știe că metalul de obicei îl duce la Rîbnița.

De altfel martorul, Moscalciuc Alexandr, a comunicat că săpăturile erau de cîteva sute de metri, țevile erau din metal, aveau un strat de rugină și smoală la suprafață, iar la fața locului s-au petrecut toate măsurile necesare însă careva date concrete nu ține minte. Persoanele la fața locului au fost identificate și audiate, acele persoane au recunoscut că săpăturile erau făcute de ei. La fața locului se afla inculpatul, Stavila Andrei, care a fost audiat fiind întocmită o declarație în acest sens.

De asemenea și martorul, XXXXXXXXXX, a reiterat că atunci cînd a venit el, acolo nu era săpat nimic, el a lucrat 2-3 zile și a săpat aproximativ 300-400 metri dar nu este sigur, la un moment dat, la fața locului a venit poliția care a luat toate țevile așa cum erau ele încărcate într-un camion de tonaj și le-a dus la Strășeni. După aceasta el a fost obligat să astupe restul șanțului din care țeava încă nu fuse-se excavată – circa 100-200 metri. Pentru serviciul prestat i s-a promis 250-300 lei pe oră, iar el a lucrat cîte 8-9 ore pe zi, însă nu a primit nici un ban de la Stavila Andrei. Indică că Stavila Andrei i-a dat o foaie pe care era menționat că poate lucra, era ștampilată și semnată, poate era a Primarului.

Toate aceste relatări ale martorilor, în cumul cu restul probelor atestă cert lipsa scopului de cupiditate a inculpatului, Stavila Andrei XXXXXXXXXX, or, acest fapt nu a fost prezentată nicio probă în acest sens, cu atît mai mult că însuși învinuirea la acest capitol este una destul de vagă, nefiind adevărit nemijlocit realizarea și excavarea țevilor anume în scop de cupiditate, de vreme ce s-a confirmat anume versiunea inculpaților, conform căreia lucrările de excavare și extragere a țevilor a avut drept scop rezolvarea unei probleme ce ține de aprovizionarea cu apă potabilă a cartierului unde domiciliază inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXX.

De asemenea instanța de apel notează că nu și-a găsit confirmare nici versiunea organului de urmărire penală, de referință la existența unei înțelegeri prealabile între inculpații, Stavila Andrei XXXXXXXXXX și Dolghii XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, or în acest scop procurorul nu a adus nicio probă ce ar întemeia verosimil învinuirea, cu atît mai mult că atît inculpații, cît și martorii audiați, au confirmat contrariul și anume însuși martorii, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, au confirmat că inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, nici nu a fost la fața locului unde se efectuau lucrările de excavare și extragere a țevilor.

De altfel, instanța de apel determină doar existența unei înțelegeri la capitolul eliberării de către Primarul s. Micăuți, a permisiunii de a excava și extrage țevile din pămînt, fiind lipsă o altă versiune, și cu atît mai mult versiunea existenței unei înțelegeri prealabile.

De continuare, instanța de apel determină și o altă neclaritate, de referință la timpul comiterii pretinsei fapte infracționale de sustragere pe ascuns, or, inculpatului, Stavila Andrei XXXXXXXXXX, i se incriminează comiterea faptei infracționale în perioada pînă la data de 11 septembrie 2012, fapt contrazis însă, or, din relatările martorilor s-a adevărit că lucrările de excavare a țevii au fost stopate de către colaboratorii de poliție la data de 07 septembrie 2012, atunci cînd martorul, XXXXXXXXXX, a sunat serviciul 902 la ora 14.50, fapt adevărit și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 07 septembrie 2012, semnat de martorii,

XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, care în au declarat că anume la această dată au fost încărcate țevile în camionul condus de către XXXXXXXXXXXX, cu atât mai mult în mod eronat procurorul a indicat că sustragerea țevilor ar fi continuat încă patru zile după depistarea cazului, fapt ce denotă cert o învinuire bazată pe presupuneri și în lipsa constatării concrete a tuturor circumstanțelor de caz.

De asemenea în viziunea instanței de apel este total contradictorie și alegația procurorului precum că extragerea țevilor ar fi avut loc la sfârșitul lunii august 2012, în situația în care a fost adevărit faptul că pregătirile pentru demararea lucrărilor de excavare au început în luna august, însă efectiv acestea au început a fi realizate după data de 03 septembrie 2012 când a fost acceptată cererea lui Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX de către Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, fapt ce denotă că pe parcursul lunii august, inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, nu a efectuat excavarea țevilor de pe teritoriul s. Micăuți, or, faptul dat a fost adevărit și de către martorul, XXXXXXXXXXXX, care a menționat că nu ține minte data concretă dar, care a relatat că atunci când a ajuns în satul Micăuți în jurul orelor 14:00 - 15:00, a tras mașina lângă țevi și a început să încarce și în acest timp a venit poliția și i-a spus să rămână pe loc pînă a doua zi dimineață când a fost dus la Strășeni, totodată dînsul a menționat că nu a mai făcut transportări de țevi din Micăuți, era pentru prima dată, și atunci a și fost stopat de poliție.

La fel, martorul, Andrei Bîrca, a menționat că a fost angajat de inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, pentru a săpa un șanț în s. Micăuți, r. Strășeni, și când a început a lucra, nu era săpat nimic, el a lucrat 2-3 zile. La un moment dat, la fața locului a venit poliția care a luat toate țevile așa cum erau ele încărcate într-un camion de tonaj și le-a dus la Strășeni. Nu a indicat că ar fi văzut mai multe mașini să fie încărcate cu țevile care erau scoase din șanțul care îl săpa, cu excepția camionului care a fost reținut de poliție - adică al lui XXXXXXXXXXXX.

De asemenea Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX a relatat că lucrările au început cu acordul în prealabil al Primarului s. Micăuți, iar la rîndul său procurorul nu a prezentat nici o probă care ar demonstra că de către Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX ar fi fost excavate careva țevi în perioada lunii august 2012, cu atât mai mult că martorii, XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, au afirmat că mai devreme de data de 03 septembrie 2012 lucrări de excavare sau de transportare a țevilor de pe teritoriul s. Micăuți ei nu au prestat, iar faptul că martorul, XXXXXXXXXXXX, relatează că ea cunoștea de mai multe zile că pe timpul nopții sunt furate țevi din localitatea Micăuți ce se află la balanța Primăriei Strășeni nu poate fi luat în considerație, or, aceste declarații nu coroborează cu nici o altă probă administrată în cadrul procesului judiciar, cu atât mai mult că martorul, XXXXXXXXXXXX, a relatat că la fața locului ea a fost la fel în data de 07 septembrie 2012 când de către organele poliției deja era documentat cazul.

În continuare, instanța de apel determină și existența dubiilor la capitolul stabilirii cu exactitate a cuantumului prejudiciului material cauzat, urmare a acțiunilor inculpaților, or deși de către organul de urmărire penală se incriminează inculpaților cauzarea de daune în proporții de 74714 lei, această sumă nu a fost confirmată prin absolut nicio probă, și cu atât mai mult nu a fost stabilită modalitatea de calcul a acestei sume.

Astfel, în sensul dat, reprezentantul părții vătămate, ÎM „XXXXXXXXXX Strășeni”, Vlasic Valentina, a comunicat că în lunile august-septembrie 2012, de la sistemul de apeduct care alimentează rezervoarele, treapta I, adică stația de pompare Micăuți, de la fîntînile arteziene, a fost sustrasă țeavă în mărime de 700 metri, cu diametrul 426 mm., costul uni metru fiind de 106,74 lei, valoarea traseului sustras constituind 74714 lei. Calculele prejudiciului au fost efectuate de contabilul șef, XXXXXXXXXXXX. La data de 18 septembrie 2014 s-a efectuat un act de constatare de către directorul ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, Constantin Costov, contabilul șef, Rodica Luța, și maestrul sectorului apeduct, XXXXXXXXXXXX. Prin actul dat s-a constatat că într-adevăr s-a sustras țeava și metrul costă 106,74 lei conform datelor contabile, uzura 90%.

Contrar relatărilor date, martorul, XXXXXXXXXXXX, a comunicat că în rezultatul inventarierii din 2012 au fost luate la evidență cu valoarea „0”, găsite ca surplus și kilometraj tot „0”, cu condiția ca comisia să stabilească valoarea acestora. Inventarierea a fost făcută în februarie 2012 iar în septembrie-octombrie 2012 a avut loc sustragerea.

Contradicții la acest capitol prezintă și relatările martorului, XXXXXXXXXXXX, care a comunicat că a mers la fața locului unde a stabilit că era săpătură pe șes, tehnică nu era, nu era nimic. Era șanț săpat, o parte era cu țeavă și o parte era fără țeavă, s-a săpat aproximativ 1000 metri. Era săpat cu excavatorul, era țeavă scoasă la mal, țeavă de metal cu diametrul de 425 cm. Din țevile care erau la mal o parte s-au sechestrat de poliție și stau la stația de pompare, o altă parte a fost dusă la o întreprindere ce primește metal uzat. Atunci a stabilit lungimea țevii, ulterior a fost făcut un act, s-a stabilit de către specialiști lungimea, uzura țevii de circa 90%.

La fel sunt contradictorii și relatările martorului, XXXXXXXXXXXX, care a comunicat că o parte din țeavă era la suprafață, lucrări de săpătură au fost executate pe aproximativ 1000 metri, aproximativ 50% erau la suprafață, iar din porțiunea respectivă o parte din țeavă, 300 metri lipsea, o parte era țeava de suprafață, aproximativ 500 metri.

Mai mult ca atât și martorul, XXXXXXXXXXXX, a depus unele mărturii care vin în contradicție cu circumstanțele de caz, cît și cu constatarea făcută de către procuror, în contextul în care ultimul a menționat că la fața locului erau persoane care săpau pentru a scoate țeavă, țevile erau scoase la mal, erau vreo 4 bucăți tăiate, de aproximativ 6-8 metri, iar lungimea șanțului era de 200 - 300 metri. Mai era un șanț cu lungimea de aproximativ 800 metri din care se tăia țeava.

La aceiași capitol instanța de apel mai reține și relatările martorului, XXXXXXXXXXXX, care a accentuat că prețul unui kg., de fier, a constituit suma de 1,50 – 1,60 lei, iar țevile au fost procurate de la o persoană pe nume, Rotundu Ion, care au fost aduse din s. Micăuți, iar la rîndul său martorul, XXXXXXXXXXXX, a relatat că au fost extrase 500 de metri de țeavă, a făcut aceste măsurări prin măsurare cu pasul.

În aceeași ordine de idei vin să contrazică întreaga învinuire și relatările martorului, XXXXXXXXXXXX, care a reiterat că a folosit ruleta la măsurarea șanțului săpat și a constatat că acesta are lungimea de 1000 metri, iar martorul, XXXXXXXXXXXX, șoferul tractorului a relatat că a săpat 2 – 3 zile, aproximativ o distanță de 300 – 400 metri.

În acest context, Colegiul Penal notează că organul de urmărire penală nu a înlăturat aceste neclarități la capitolul stabilirii

cuanumului și costului țevii extrase cu alt mai mult ca alt incușă, cî și martori au comunicat ca țeva extrasa era uzata, aceasta nefiind în funcțiune din anul 2000, fapt care pune la îndoială învinuirea înaintată fiind cert că aceasta este bazată pe presupuneri.

Mai mult ca atît urmează a fi reținut însuși faptul că conform deciziei Primăriei r. Strășeni, se atestă faptul că țevile vizate, au fost trecute la pierderi fapt care atestă că în contextul prejudiciului cauzat se atestă o neclaritate, dat fiind faptul că și martorul, XXXXXXXXXX, a reiterat aceste circumstanțe, dar și nemijlocit reprezentantul părții vătămate a comunicat aceleași circumstanțe, astfel că instanța de apel menționează caracterul contradictoriu al învinuirii și la capitolul dat.

La același capitol instanța de apel reiterează și însuși faptul că organul de urmărire penală adoptînd concluzia de recunoaștere în calitate de parte vătămată a ÎM „XXXXXXXXXX Strășeni” a ajuns la o concluzie eronată, or, însuși din materialele cauzei se atestă că țevile date, constituie proprietate a Consiliului r. Strășeni, pe cînd însă în calitate de parte vătămată la caz a fost recunoscută ÎM „XXXXXXXXXX Strășeni”.

Tot aici, instanța de apel notează și faptul că recunoașterea ÎM „XXXXXXXXXX Strășeni” în calitate de parte vătămată denotă din start o concluzie neconformă circumstanțelor de caz, cu atît mai mult că însuși martorul, XXXXXXXXXX, a comunicat că țevile în cauză constituie proprietate a Primăriei r. Strășeni, însă o acțiune civilă la caz nu a fost înaintată.

Așa fiind, Colegiul Penal ajunge la ferma convingere că organul de urmărire penală a mers pe o cale greșită recunoscînd ÎM „XXXXXXXXXX Strășeni” în calitate de parte vătămată, or, se atestă cert că țevile în cauză au fost casate și trecute la pierderi, cu atît mai mult nu au fost administrate probe clare vizînd proprietarul acestora, astfel că la capitolul dat organul de urmărire penală eronat a conchis asupra recunoașterii ÎM „XXXXXXXXXX Strășeni” în calitate de parte vătămată.

Pe fundalul celor enunțate, Colegiul Penal reiterează și însuși faptul că odată fiind constatat că fapta de sustragere incriminată lui Stavila Andrei XXXXXXXXXX nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni, nu poate fi incriminată nici inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, atîta timp cît ultimului i se impută comiterea furtului în complicitate, circumstanță total eronată și necorespunzătoare.

Așa fiind, instanța de apel ajunge la ferma convingere că circumstanțele de fapt și de drept evidențiate supra arată clar și fără echivoc lipsa de fapt și de drept a elementelor constitutive ale infracțiuni de sustragere pe ascuns, în contextul unei învinuirii abstracte și bazată doar pe presupuneri, astfel că alegațiile procurorului, care de altfel sunt unele generale și fără argumente concrete, instanța de apel le va aprecia critic, și în cele din urmă ajunge la concluzia de menținere a sentinței de achitare la acest capitol ca fiind una legală, întemeiată și motivată.

25. De referință la componența infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod Penal al RM, cît și fapta incriminată lui Dolghii XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, notează următoarele:

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 328 Cod Penal al RM îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

Obiectul material al acestei infracțiuni îl reprezintă sau poate să-l reprezinte corpul persoanei ori bunurile mobile sau imobile.

Victimă a infracțiunii specificate la art. 328 Cod Penal al RM este persoana fizică sau juridică, ale cărei drepturi sau interese ocrotite de lege suferă daune în proporții considerabile.

Latura obiectivă a infracțiunii în cauză include următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Atunci cînd se face referire la acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, se are în vedere oricare din următoarele patru modalități faptice: săvîrșirea unei acțiuni care ține de competența unei alte persoane cu funcție de răspundere; săvîrșirea unei acțiuni care putea fi comisă de către făptuitor numai în prezența unor circumstanțe deosebite, indicate în lege sau într-un alt act normativ; săvîrșirea unipersonală a unei acțiuni pe care o poate efectua exclusiv un organ colegial; săvîrșirea unei acțiuni pe care nimeni și în nici un fel de circumstanțe nu este în drept să le săvîrșescă. Așa dar, specific pentru acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este că făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența lui de serviciu sau în competența exclusivă a lui de serviciu, dar este în competența unei alte persoane sau a unui alt organ ori acțiune care nu se află în competența a nici unei persoane sau a nici unui organ. Este adevărat că, la etapa inițială de săvîrșire a infracțiunii specificate la art. 328 Cod Penal al RM, punctul de plecare este competența de serviciu a făptuitorului. Or, în mod firesc, pentru a depăși limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, trebuie mai întîi să te afli în cadrul acelor limite. însă, ulterior, desfășurarea activității infracționale ia o asemenea turnură, încît cele săvîrșite de făptuitor exced cadrul drepturilor și atribuțiilor ce i-au fost acordate prin lege.

Infracțiunea specificată la art. 328 Cod Penal al RM este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Astfel, prin „daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice” se înțelege, după caz: 1) vătămarea ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății; 2) leziunile corporale care nu implică un prejudiciu pentru sănătate; 3) daunele materiale care nu ating proporțiile mari etc. Dacă fapta de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu nu implică producerea unor asemenea urmări, răspunderea poate fi aplicată în conformitate cu art. 313 Cod

contravențional al RM. În mod vădit, sintagma „daune în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”, utilizată în dispoziția de la art. 328 Cod Penal al RM, nu se caracterizează prin perfecțiune, fiind vagă, echivocă, interpretabilă. De aceea, în cazul în care persistă îndoiele privind caracterul considerabil al daunelor cauzate, urmează să fie aplicat art. 313 Cod Contravențional al RM, nu art. 328 Cod Penal al RM. În niciun caz imperfecțiunile legii penale nu trebuie să fie suportate de către făptuitor.

Dezvoltînd acest raționament, instanța de apel denotă că, *ab absurdo sensu*, semnarea cererii privind lucrările de excavare a țevelor nu constituie în sine temei pentru a aprecia ca fiind vorba despre o depășire a atribuțiilor de serviciu pentru a fi operabil art. 328 Cod Penal al RM, [a se vedea *mutatis mutandis*, pct. 45 din Opinia *Amicus curiae*, adoptată de Comisia de la Veneția la cea de-a 110-a Sesiune Plenară (Veneția, 10-11 martie 2017), CDL-AD (2017)].

La caz, se atestă că prin semnarea de către inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, a cererii depuse de către inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX, nu se acreditează ideea că acesta a comis *de plano* și infracțiunea prevăzută de art. 328 Cod Penal al RM, așa cum consideră acuzatorul de stat. De altfel, în Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor către o politică a Uniunii Europene în materie penală: asigurarea punerii în aplicare eficace a politicilor Uniunii Europene prin intermediul dreptului penal, COM/2011/0573, la pct. 2.2.1 - Necesitate și proporționalitate - dreptul penal ca măsură de ultimă instanță (*ultima ratio*) - se precizează că „anchetele și sancțiunile penale pot avea un impact semnificativ asupra drepturilor cetățenilor și au un efect stigmatizant. Prin urmare, dreptul penal trebuie să rămână întotdeauna o măsură la care se recurge în ultimă instanță”. Împărțășind aceeași concepție, în Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 28 martie 2017, s-a statuat, printre altele, că „[...] trebuie să se analizeze, de fiecare dată, dacă alte măsuri decît cele de ordin penal, de exemplu, sancțiuni de natură disciplinară, nu ar putea fi eficace”.

Adițional, trebuie de accentuat că la 27 iunie 2017, prin hotărîrea nr. 22, Curtea Constituțională a notat că „garanțiile instituite în Constituție impun ca legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încît fapta, ca semn al laturii obiective a infracțiunii, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului. Totodată, Curtea a reținut că infracțiunea de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu face parte din categoria infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, fiind săvîrșită de subiecți speciali, și anume de persoane publice. De asemenea, aceasta este o infracțiune de rezultat (materială), astfel încît consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unei urmări prejudiciabile. Curtea constată că instanța de judecată la individualizarea răspunderii penale și pedepsei penale este obligată să stabilească cu certitudine urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate inculpatului, or, potrivit art. 7 alin. (1) din Codul Penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. De altfel, atribuirea unor fapte infracționale concrete ca prejudiciind „interesul public”, *in abstracto*, nu poate satisface cerința de claritate și previzibilitate și totodată constituie o interpretare a legii penale extensivă și defavorabilă persoanei, contrar prevederilor art. 3 alin. (2) din Codul penal”. Curtea observă că noțiunea „daune considerabile” își găsește explicația în art. 126 alin. (2) din Codul Penal, care prevede următoarele: „Caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Curtea subliniază că, în exercitarea competenței de legiferare în materie penală, legiuitorul trebuie să țină seama de principiul potrivit căruia incriminarea unei fapte trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidîndu-se după principiul „ultima ratio”. Curtea reține că, din perspectiva principiului „ultima ratio” în materie penală, nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea penală. Prin urmare, ținînd cont de faptul că sarcina de a reglementa gravitatea vătămării rezultate din comiterea unei fapte penale și valoarea pagubei revine legiuitorului, Curtea consideră necesar să emită o Adresă către Parlament în vederea stabilirii în legea penală a unui prag valoric al daunelor considerabile și esențiale pentru excluderea estimărilor subiective. Totodată, pînă la instituirea de către legiuitor a unui prag valoric al daunelor esențiale și considerabile, mărirea acestora va constitui limitele care se încadrează între daunele în proporții mici și daunele în proporții mari”.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 328 Cod Penal al RM se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. În dispoziția de la art. 328 Cod Penal al RM se menționează despre săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. Aceasta înseamnă că făptuitorul XXXXXXXXXXXXifestă certitudine, este lipsit de orice îndoială, nu are dubii că depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. În lipsa caracterului vădit al depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, răspunderea nu poate fi aplicată potrivit art.328 Cod Penal al RM. Motivele infracțiunii specificate la art. 328 Cod Penal al RM pot consta în: interesul material; năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale; răzbunare; gelozie; interpretarea eronată a obligațiilor de serviciu; excesul de zel etc.

Subiectul infracțiunii examinate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvîrșirii infracțiunii a atins vîrsta de 16 ani. În plus, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

În aserțiunea circumstanțelor de fapt și de drept evidențiate supra, instanța de apel notează că organul de urmărire penală nu a adus nicio probă clară și verosimilă care ar demonstra fără echivoc existența faptei prejudiciabile, existența urmărilor prejudiciabile, dar și legătura causală între faptă și urmările prejudiciabile.

Sub aspectul dat Colegiul Penal va respinge ca fiind nefondate alegațiile apelantului precum că fapta infracțională de depășire a atribuțiilor de serviciu ar fi fost demonstrată, or, în cazul de față nu sunt careva probe ce ar adeveri cauzarea de careva daune în proporții considerabile ÎM „XXXXXXXXXX Strășeni”, în situația lipsei urmărilor prejudiciabile în quantumul necesar pentru a fi considerată infracțiune, circumstanțe care plasează acțiunile inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, sub incidența legii contravenționale.

Mai mult ca atît, instanța de apel respinge alegațiile procurorului privind existența faptei infracționale de depășire a atribuțiilor de

serviciu, reieșind însuși din faptul că infracțiunea de furt, incriminată ambilor inculpați, este în strînsă legătură cu fapta infracțională de depășire a atribuțiilor de serviciu, reieșind una din alta, astfel că pentru a putea incrimina fapta de depășire a atribuțiilor de serviciu, de către inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, în calitate de Primar al s. Micăuți, urmează a fi demonstrată comiterea infracțiunii de furt de către inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXX, în complicitate cu inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, circumstanță care însă nu este realizată, în primul rînd reieșind din aceea că fapta de furt nu s-a confirmat, or, inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXX, a acționat bazîndu-se pe faptul că extrage țeava în temeiul permisiunii eliberate de către Primarul s. Micăuți, inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, iar în cele din urmă se atestă că depășirea atribuțiilor de serviciu nu a avut loc în contextul plasării sub aspect penal, or, nemijlocit fapta lui Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX este decriminalizată avînd în vedere lipsa unor probe concludente și pertinente la capitolul prejudiciului cauzat ÎM „XXXXXXXXXX Strășeni”.

Sub aspectul dat instanța de apel notează că în cazul de față conform rechizitoriului inculpaților li se incriminează extragerea și sustragerea țevilor din metal oțel cu diametrul 426 mm., și lungimea de 700 metri, valoarea unui kg., de 106,74 lei, în total la suma de 74714 lei, însă în acest caz nu și-a găsit confirmare învinuirea înaintată or, s-a constatat cert că inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXX și Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, nu au comis sustragerea și cu atît mai mult țeava din metal de facto nu a fost însușită, deoarece la data de 07 septembrie 2012 fiind unica dată cînd au fost încărcate țevile din metal în camionul de modelul „XXXXXXXXXX”, pentru a fi transportate spre comercializare, și tot atunci camionul încărcat cu țevi a fost stopat de către colaboratorii de poliție, fapt ce arată clar că Stavila Andrei XXXXXXXXXXX nu a însușit țeava dată.

Mai mult ca atît, organul de urmărire penală nu a administrat nicio probă clară la capitolul cantității țevii sustrate și nemijlocit la stabilirea prejudiciului cauzat ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, nefiind constatat cîtă țeavă a fost sustrasă, iar în acest context există mai multe dubii și contradicții în probatoriul prezentat de către procuror, astfel că reprezentantul ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, Vlasic Valentina, a relatat că a fost sustrasă țeavă de pe o lungime de 700 de metri, martorul, XXXXXXXXXXX, însă a comunicat că la baza stabilirii valorii țevii a stat valoarea fierului sustras, martorul, XXXXXXXXXXX, a comunicat că în camion au fost încărcate 11 – 12 țevi și la fața locului au mai rămas 2 – 3 țevi, martorul, XXXXXXXXXXX, a menționat că șanțul săpat avea lungimea de aproximativ 200 – 300 metri, totodată martorul, XXXXXXXXXXX, în contrar a relatat că șanțul avea lungimea de 500 metri, la rîndul său martorul, XXXXXXXXXXX, a menționat că săpăturile erau de o lungime de cîteva sute de metri, în contradicție a relatat și martorul, XXXXXXXXXXX, care a comunicat că lungimea șanțului era de aproximativ 1000 metri. Iar martorul, XXXXXXXXXXX, a comunicat că el a săpat aproximativ 400 de metri.

Astfel este cert faptul că organul de urmărire penală nu a stabilit cu exactitate cantitatea și nemijlocit lungimea țevii sustrate, afirmînd în cele din urmă că a fost sustrasă țeavă cu lungimea de 700 metri, alegație total nefondată și bazată pe presupuneri, cu atît mai mult că la general nimeni din inculpați, cît și martorii audiați nu au infirmat faptul excavării țevii și nemijlocit existența șanțului săpat, de altfel fiind identificat și faptul că lucrările de excavare au durat începînd cu data de 03 septembrie 2012 – 07 septembrie 2012, iar în lipsa unor probe certe că a fost extrasă altă cantitate de țeavă decît cea depistată la data de 07 septembrie 2012, învinuirea este una vagă și abstractă.

Cu atît mai mult incertitudinile vizînd cantitatea de țeavă extrasă se accentuează și nemijlocit prin procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 07 septembrie 2012, conform căruia s-a cercetat locul comiterii infracțiunii și anume pășunea din marginea s. Micăuți, r. Strășeni, unde în cadrul cercetării la fața locului s-a stabilit un excavator - tractor de modelul K580 cu n/î C H 600 din spatele căruia este montat un căuș destinat lucrărilor de săpat în pămînt. De la căușul dat a fost depistat săpat în pămînt un canal cu dimensiunea de 90x90 cm cu lungimea de aproximativ 500 metri, totodată conform procesului-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 11 septembrie 2012 s-a cercetat locul comiterii infracțiunii și s-a stabilit, că la un km distanță de s. Micăuți, r. Strășeni, se află un autocamion de model „XXXXXXXXXX” cu n/î XXXXXXXXXXX cu remorcă și numere de înmatriculare C AP 492 în care se aflau mai multe țevi metalice cu diametre și lungimi mari, care erau încărcate cu o macara de model „Zil” cu n/î CR AK 542, pe cînd însă conform actului de constatare din 18 septembrie 2014 a comisiei ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, formată din directorul ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, Constantin Costov, contabil-șef, Rodica Luța, și maistrul sectorului de canalizare, XXXXXXXXXXX, s-a stabilit că a fost sustrasă țeavă metalică a apeductului de alimentare a rezervoarelor treptei 1a, Micăuți cu lungimea de 700 metri și diametrul de 426 mm., confecționată din oțel. Prețul unui metru de țeavă constituie suma de 106.74 lei, iar valoarea totală a traseului sustras constituie suma de 74714 lei.

Sub aspectul dat, instanța de apel mai remarcă și însuși faptul că neclaritățile privind cantitatea și valoarea țevii extrase relevă existența și formarea artificială a cuantumului prejudiciului material în sumă de 74714 lei, în sensul dat nefiind indicat nici modul în care a fost stabilit acest prejudiciu, astfel că urmează a fi apreciat critic procesul-verbal de constatare a prejudiciului cauzat din 14 august 2014, în contextul în care calcularea sumei din acest act s-a făcut în baza procesului-verbal de examinare a obiectului din 24 decembrie 2012, și în aceste acte este indicat diametrul țevii de 400 mm., deși conform învinuirii se indică diametrul țevii de 426 mm.

La fel urmează a se reține nemijlocit faptul că conform raportului de expertiză nr. 466 din XXXXXXXXXXX efectuat în cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare, țevile cercetate „nu pot fi folosite ca material de construcție, deoarece după demontare ele și-au pierdut calitatea inițială și nu pot fi supuse evaluării”, iar conform ordonanței de recunoaștere ca corp delict din 18 februarie 2013 se confirmă că cele 12 țevi metalice a căror lungime și valoare nu a fost identificată cert, care au fost depistate în autocamionul de model „XXXXXXXXXX” la 07 septembrie 2012 și cercetate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11 septembrie 2012 se păstrează pe teritoriul ÎM „XXXXXXXXXX” Strășeni, astfel că aceste circumstanțe demonstrează încă odată că țeava care a fost depistată la fața locului se află de facto la partea vătămată, fiind lipsă prejudiciul cauzat ÎM „XXXXXXXXXX Strășeni”.

De asemenea urmează a se reitera și nemijlocit faptul că conform Hotărîrii Curții Constituționale nr. 22 din 27 iunie 2017 s-a declarat neconstituționalitatea sintagmei „intereselor publice”, prevăzută în norma art. 328 Cod Penal al RM, fapt care exclude din start această circumstanță care a fost pusă la baza învinuirii înaintate inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, plasînd-o în cele din urmă sub aspect contravențional.

De continuare, instanța de apel reține că în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Cod Penal al RM, introdus prin Legea nr.

245 din 02 decembrie 2011, în vigoare la data de 03 februarie 2012, și modificat prin Legea nr. 318 din 20 decembrie 2013 în vigoare din 24 ianuarie 2014 și Legea nr. 152 din 01 iulie 2016, în vigoare la data de 30 iulie 2016, „prin persoană cu funcție de demnitate publică se înțelege: persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova sau care este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, în condițiile legii; persoana căreia persoana cu funcție de demnitate publică i-a delegat împuternicirile sale”.

Conform art. 26 alin. (2) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006, „privind administrația publică locală”, „Primarul și viceprimarii cad sub incidența Legii privind statutul alesului local”.

Iar conform art. 2 alin. (1) din Legea nr. 768 din 02 februarie 2000, „privind statutul alesului local”, „în sensul prezentei legi, noțiunea de ales local vizează consilierii consiliilor sâtești (comunale), orașenești (municipale), raionale și consiliului municipal Chișinău, deputații în Adunarea Populară a Găgăuziei, primarii și viceprimarii, președinții și vicepreședinții raioanelor”.

În contextul acestor norme Colegiul Penal reiterează că la momentul comiterii faptei de depășire a atribuțiilor de serviciu, adică în perioada din 03 septembrie 2012 – 07 septembrie 2012, inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX nu avea calitatea specială de persoană publică, nefiind în vigoare rigorile de drept care îi atribuie această calitate inculpatului, circumstanță care la fel decriminalizează fapta incriminată lui Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și o plasează sub aspect contravențional.

Sub acest aspect, instanța de apel mai reține și faptul că cu toate că acțiunile lui Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX nu sunt plasate sub aspect penal, totuși, ultimul a admis o depășire a atribuțiilor de serviciu în contextul legii contravenționale, fiind demonstrată existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional al RM.

În acest context, instanța de apel reține că de fapt inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, a acționat în acest caz contrar atribuțiilor sale funcționale, or, conform prevederilor art. 14 alin. (2), lit. d), f) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006, „privind administrația publică locală”, „pormind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi stabilite la art.4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local realizează următoarele competențe: lit. d) decide vânzarea, privatizarea, concesionarea sau darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii; lit. f) decide asupra lucrărilor de proiectare, construcție, întreținere și modernizare a drumurilor, podurilor, fondului locativ în condițiile Legii cu privire la locuințe, precum și a întregii infrastructuri economice, sociale și de agrement de interes local”.

Așa fiind, nemijlocit darea și permisiunea de a efectua lucrări de excavare și extragere a țevelor ține strict de competența Consiliului Local Micăuți, și nicidecum ale Primarului, care nu era în drept să semneze cererea înaintată de către inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXX, și cu atât mai mult în lipsa unei dispoziții sau decizii în acest sens, or, lucrările de excavare și extragere a țevelor urmau a fi autorizate nemijlocit de către Consiliul Local.

De asemenea instanța de apel mai relevă și însuși faptul că acțiune de depășire a atribuțiilor de serviciu în context contravențional s-a realizat, iar probele administrate la caz o demonstrează fără echivoc, cu atât mai mult că chiar dacă inculpatul, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, a afirmat că nu a fost emisă o decizie ce ar prezuma o depășire de către el a atribuțiilor de serviciu, este cert că cererea semnată de către el în calitate de Primar a fost folosită de către inculpatul, Stavila Andrei XXXXXXXXXXX, în calitate de pact care legalizează în viziunea sa lucrările de excavare și extragere a țevelor, astfel se atestă și din relatările martorilor, cât și nemijlocit ale inculpatului, Stavila Andrei XXXXXXXXXXX, iar în cele din urmă acțiunea dată este plasată sub incidența normei art. 313 Cod Contravențional al RM.

Rezumînd aceste împrejurări, Colegiul Penal ajunge la ferma convingere că vina inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, de comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod Contravențional al RM a fost adevărită pe deplin, astfel că instanța de fond just a încadrat acțiunile acestuia sub aspectul legii vizate, or, fapta nu constituie o infracțiune, iar în cele din urmă corect și legal, ghidîndu-se de rigorile art. 461, art. 441 alin. (1), lit. b) și art. 30 alin. (2) Cod Contravențional al RM a dispus încetarea procesului contravențional, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere contravențională.

În atare context, Colegiul Penal ajunge la ferma convingere că organul de urmărire penală nu a administrat suficiente probe ce să demonstreze incontestabil că fapta incriminată lui Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXXX întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt, or, învinuirea adusă este bazată doar pe presupuneri și dubii, care nu au fost înlăturate, fapt care face inadmisibilă adoptarea unei soluții de condamnare, și cu atât mai mult și-a găsit confirmare concluzia instanței de fond, la capitolul plasării acțiunilor inculpatului, Dolghii XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, în contextul normei art. 313 Cod Contravențional al RM, or, acțiunile acestuia nu constituie infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu, așa cum a conchis procurorul.

26. Astfel instanța de apel accentuează că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (*in dubio pro reo*). Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional, reflectînd modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii.

27. De asemenea, articolul 6 din Convenția Europeană garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil sau a temeiiciei oricărei acuzații penale.

28. Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Saunders v. Marea Britanie* din 17 decembrie 1996, § 68).

29. Mai mult, decît atît, în speță Colegiul Penal atestă că în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi

revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărîrea Căpean vs. Belgia din XXXXXXXXXX, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În această ordine de idei, instanța de apel reține că pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat careva probe noi, admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpaților, și în acest context, este de notat că în cauza Mische contra României, CtEDO a statuat că „Curtea observă mai întâi de toate că Înalta Curte de Casație și Justiție l-a audiat pe reclaXXXXXXXXXt în persoană, dar că l-a condamnat fără a-i asculta și pe martorii audiați de jurisdicțiile care l-au achitat în prima instanță și în apel. În acest sens, Curtea reține că a constatat deja, în cauze similare, că rolul ICCJ nu este limitat doar la chestiuni de drept. Într-adevăr, procedura în fata instanței de recurs este o procedură completă care urmează aceleași reguli pe care le urmează instanța de fond și instanța de apel, iar ICCJ poate confirma achitarea pronunțată în prima instanță sau poate condamna, în urma unei evaluări corespunzătoare a nevinovăției sau vinovăției persoanei, prin administrarea de probe noi. În acest caz, ICCJ și-a exercitat a doua opțiune, dar fără a examina noi probe. Curtea notează că ICCJ a dat o nouă interpretare faptelor, apreciind că reclaXXXXXXXXXtul a introdus pușca în România la o dată mult anterioară celei reținute de instanțele inferioare și, de aceea, a fost vinovat de comiterea unei infracțiuni. Prin urmare, ea a agravat situația, condamându-l la o pedeapsă cu închisoare. Mai mult decât atât, pentru a se putea pronunța astfel, Înalta Curte a procedat la o nouă interpretare a declarațiilor unor martori pe care ea nu i-a audiat. Astfel, a întors hotărârile instanțelor inferioare, care l-au achitat pe reclaXXXXXXXXXt în special pe baza declarațiilor pe care acești martori le-au dat în fața lor în timpul audierilor. În condițiile în care aprecierea diferitelor probe a aparținut instanței de recurs, rămîne de reținut că reclaXXXXXXXXXtul a fost condamnat pe baza aceluiași mărturii care le-au fost suficiente instanțelor inferioare pentru a se îndoii de acuzații și pentru a motiva achitarea sa. În aceste condiții, omisiunea Înaltei Curți de a-i asculta pe acești martori înainte de a pronunța condamnarea a redus în mod considerabil dreptul la apărare al reclaXXXXXXXXXtului”.

Raportînd la situația de caz practica CEDO, Colegiul Penal ține să menționeze că în ședința instanței de apel acuzatorul de stat, de fapt a susținut toate probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești, bazate de altfel pe dubii, fără însă a prezenta careva alte probe noi, declarații ale martorilor, înscrisuri, sau alte acte ce ar identifica și înlătura presupunerile și dubiile admise în cadrul acestei cauze penale și ar permite după caz modificarea concluziei de achitare și permiterea reaprecierii probatoriului, în vederea pronunțării unui act judecătoresc de condamnare.

30. În consecință, la cazul dedus judecății, prima instanță a conchis în mod just asupra necesității achitării lui Dolghii XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX și Stavila Andrei XXXXXXXXXX, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM, din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni și încetării procesului penal în privința lui Dolghii XXXXXXXXXX, pornit în baza art. 328 Cod penal al RM, în contextul în care fapta constituie contravenția prevăzută de art. 313 Cod contravențional al RM.

31. Totodată, instanța de apel va respinge ca fiind neavenite alegațiile apelantului, precum că sentința primei instanțe nu este una motivată, legală și întemeiată, or, considerentele primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

32. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărîrea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecății (*Hotărîrea CEDO privind cauza Boldea împotriva României, din 15 februarie 2007*).

33. Din conținutul hotărîrii contestate se constată că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționînd toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de achitare, adoptînd o hotărîre conformă cerințelor legii.

Astfel, examinînd aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală al RM, instanța apreciază că nu există temei de a interveni în sentință.

34. Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art. 415alin. (1), pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală al RM va respinge ca nefondată cererea de apel înaintată de către procurorul în Procuratura Strășeni, Ion Tețcu, declarată la data de 13 octombrie 2017, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din data de 29 septembrie 2017, în cauza penală de învinuire a lui Dolghii XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. b), art. 42 alin. (5), art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM și a lui Stavila Andrei XXXXXXXXXX de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM, care este una legală și întemeiată, iar prin urmare careva temeieri de casare a sentinței nu au fost reținute.

35. În conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) și art. 417 – art. 418 Cod de procedură penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondată cererea de apel înaintată de către procurorul în Procuratura Strășeni, Ion Tețcu, declarată la data de 13 octombrie 2017, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din data de 29 septembrie 2017, în cauza penală de învinuire a

octombrie 2017, împotriva sentinței Judecatoriei Sirașeni, sesii Centrale din data de 29 septembrie 2017, în cauza penala de învinuire a lui Dolghii XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. b), art. 42 alin. (5), art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM și a lui Stavila Andrei XXXXXXXXXXXX de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod Penal al RM, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la 20 septembrie 2018, orele 14:00.

Președintele ședinței, judecător: Ludmila Ouş

Judecător : Liubovi Brînza

Judecător : Alexandru Spoială